

Místní zpravodaj

Albrechtice nad Orlicí

Ročník XLI

Číslo 2 - 2016

Náklad 600 ks

Stavba „II/305 Albrechtice nad Orlicí – Borohrádek“ zahájena

Dne 26. 5. 2016 byla za účasti náměstka hejtmána Královéhradeckého kraje pane Ing. Karla Janečka, starostů dotčených obcí, zástupců investora a dodavatele slavnostně zahájena stavba „II/305 Albrechtice nad Orlicí – Borohrádek“. Níže přinášíme základní informace o této stavbě, která bude několik měsíců ovlivňovat život v naší obci.

Stručný popis návrhu stavby:

Jedná se o silnici II. tř., která vykazuje množství nerovností a konstrukčních poruch. Akce řeší problematiku stavební úpravy zesílení konstrukce vozovky a obnovení odvodnění stávající silnice II/305 včetně mostů ev. č. 305-009 a ev.č. 305-010 a některých propustků. Stávající šířkové parametry vozovky se pohybují v rozmezí 6,00 – 7,60 m. Stavba se nachází nejprve v intravilánu obce (zastavěné území obce)

Albrechtice nad Orlicí v délce 0,866 km, poté pokračuje extravilánem (území ležící mimo zastavěné území) v délce 1,965 km, následně pokračuje intravilánem obce Žďár nad Orlicí v délce 0,743 km, poté pokračuje extravilánem v délce 1,989 km a následně pokračuje intravilánem obce Borohrádek v délce 0,668 km.

Popis rozsahu stavební úpravy:

Začátek úseku je na silnici II/305 od hrany křižovatky se silnicí III/3051 v obci Albrechtice nad Orlicí ul. Pardubická x ulice Na drahách (pracovní staničení komunikace km 0,831). Konec úseku je v místě pracovní spáry stavební úpravy křižovatky I/36 v obci Borohrádek ulice Havlíčkova x ulice Náměstí (pracovní staničení komunikace km 7,062). Jedná se o úsek délky 6,231 km.

Objíždková trasa:

Rekonstrukce komunikace bude v intravilánových úsecích probíhat po polovinách vozovky nebo budou úseky uzavřeny. Extravilánové úseky budou zcela uzavřeny pro automobilovou dopravu. Veškerá doprava bude vedena po objíždných trasách po stávající silniční síti po komunikacích I. třídy (I/11, I/36), II. třídy (II/305) a III. třídy (III/3051, III/3054 a III/3055). Převe-

zení místní a dálkové dopravy je navrženo proměnou soustavou dočasných dopravních značení po dobu výstavby obou částí stavby a jejich dílčích etap.

Náklady stavby:

49 972 675,27 Kč včetně DPH

Zdroj financování: IROP – Integrovaný regionální operační program

Zhotovitel: Eurovia CS, a.s., Hradec Králové

Termíny provedení stavby:

Termín zahájení 1. části stavebních prací:	30. 5. 2016
Termín ukončení 1. části stavebních prací:	16. 10. 2016
Termín ukončení 1. části stavby:	27. 11. 2016
Zimní přestávka	17. 10. 2016 – 2. 4. 2017
Termín zahájení 2. části stavebních prací:	3. 4. 2017
Termín ukončení 2. části stavebních prací:	23. 7. 2017
Termín ukončení stavby:	3. 9. 2017

Z jednání rady obce

(za období březen 2016 – květen 2016)

Rada obce schvaluje:

- Dohodu o ukončení nájmu se společností Dobré bydlení s.r.o., viz příloha č. 1 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- Smlouvu o dílo s Janem Valentou – druhá etapa rekonstrukce veřejné zeleně na návsi, viz příloha č. 2 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- darovací smlouvu na neúčelový finanční dar ve výši 3.000,- Kč pro Český rybářský svaz, z.s., místní organizace Týniště nad Orlicí, viz příloha č. 3 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- darovací smlouvu na neúčelový finanční dar ve výši 6.000,- Kč pro SH ČMS - Sbor dobrovolných hasičů Albrechtice nad Orlicí, viz příloha č. 4 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- darovací smlouvu na neúčelový finanční dar ve výši 5.000,- Kč pro Klub dětí a mládeže Hradec Králové, viz příloha č. 5 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- darovací smlouvu na neúčelový finanční dar ve výši 10.000,- Kč pro Myslivecké sdružení Zelené háje, o.s., viz příloha č. 6 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- darovací smlouvu na neúčelový finanční dar ve výši 10.000,- Kč pro Římskokatolickou farnost Týniště nad Orlicí, viz příloha č. 7 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- Veřejnoprávní smlouvu č. 2/2016 s TJ Sokol Albrechtice nad Orlicí na poskytnutí neinvestiční individuální dotaci ve výši 10.000,- Kč, viz příloha č. 8 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.

- Veřejnoprávní smlouvu č. 4/2016 s Domovem důchodců Albrechtice nad Orlicí na poskytnutí neinvestiční individuální dotaci ve výši 49.000,- Kč, viz příloha č. 9 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- Veřejnoprávní smlouvu č. 3/2016 s Geriatrickým centrem Týniště nad Orlicí na neinvestiční individuální dotaci ve výši 40.000,- Kč, viz příloha č. 10 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- sídlo SK Albrechtice nad Orlicí z.s. na adrese obecního úřadu, Na Výsluní 275, 517 22 Albrechtice nad Orlicí.
- veřejnoprávní smlouvu s Městem Kostelec nad Orlicí o výkonu agendy speciálního stavebního úřadu ve věcech místních komunikací, viz příloha č. 1 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- cenovou nabídku projekčních prací od společnosti IDProjekt s.r.o. na projekt III/3051 Albrechtice nad Orlicí, Chodník v ul. Pardubická, viz příloha č. 3 tohoto usnesení, a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.
- finanční podporu ve výši 1.000,- Kč společnosti BONA HELPO s.r.o. na XX. Sportovní olympiádu v lehké atletice pro mládež s mentálním postižením a pověřuje místostarostku obce k sepsání příslušné smlouvy.
- neúčelový finanční dar pro společnost Babybox pro odložené děti – STATIM, z.s., Pod Oborou 88, 104 00 Praha 10 ve výši 3.000,- Kč a pověřuje místostarostku obce, aby obdarovaného o tomto usnesení rady informovala a do příštího jednání rady obce připravila ve spolupráci s účetní obce návrh příslušné darovací smlouvy.
- 242/12/2016 Zastupitelstvo obce bere na vědomí informaci starosty obce o průběhu přípravy smlouvy o budoucí smlouvě směnné s Orlickou

- vací smlouvy.
- účetní závěrku PO ZŠMŠ Albrechtice nad Orlicí za rok 2015 a výsledek hospodaření PO ZŠMŠ ztráta ve výši – 55 240,20 Kč, viz příloha č. 1 tohoto usnesení. Hospodářský výsledek ve výši – 55 240,20 Kč schvaluje kryt rezervním fondem.
- Výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu na stavební práce „Stavební úpravy místní komunikace Květná, Albrechtice nad Orlicí“, viz příloha č. 2 tohoto usnesení.
- uzavření smlouvy o dílo na rekonstrukci jednoho tenisového kurtu se společností SIBERA SYSTEM s.r.o., Stará Boleslav, viz příloha č. 6 tohoto usnesení a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.

Rada obce doporučuje:

- zastupitelstvu obce schválit vypořádání hospodářského výsledku z hlavní činnosti obce za rok 2015 zisk ve výši 3 389 352,84 Kč převedením na účet „Výsledek hospodaření předcházejících účetních období“.

Rada obce zamítá:

- návrh Smlouvy o partnerství a vzájemné spolupráci za účelem realizace projektu v rámci Operačního programu Zaměstnanost s městem Borohrádek.

Rada obce rozhodla:

- darovat dvě nalezená jízdní kola, ke kterým se po dobu jednoho roku nenašel majitel, společnosti LESOŠKOLKY s.r.o. Řečany nad Labem, středisko Albrechtice nad Orlicí.

Rada obce bere na vědomí:

- inventarizační zprávu o průběhu inventarizace majetku a závazků obce za rok 2015, viz příloha č. 11 tohoto usnesení.

- seznam veřejných zakázek v rozpočtu obce na rok 2016, viz příloha č. 2 tohoto usnesení.
- návrh umístění fotovoltaických elektrárn a pověřuje starostu obce, aby od p. Písaříka vyžádal konkrétní nabídku s finančním propočtem na budovu ZŠ.
- informace o nabídce reflexních pásek a schvaluje nákup 100 ks reflexních pásek s potiskem názvu obce Albrechtice nad Orlicí od společnosti REDA. Současně pověřuje místostarostku obce jejich objednáním.
- cenové nabídky na rekonstrukci tenisových kurtů a doporučuje zastupitelstvu obce schválit nabídku od společnosti SIBERA System ve výši 134 455,20 Kč, v této souvislosti rada obce doporučuje zastupitelstvu obce zajistit financování této akce prostřednictvím rozpočtového opatření.
- informaci o zániku nedoplatek na poplatcích za odpady a psy z roku 2010 v celkové výši 1050,- Kč.
- Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Albrechtice nad Orlicí za rok 2015 a ukládá starostovi obce ji předložit zastupitelstvu obce k projednání v rámci schvalování závěrečného účtu obce za rok 2015.
- účetní závěrku obce za rok 2015 včetně příložených příloh a doporučuje zastupitelstvu obce její schválení.
- dopis od České pošty s.p. ohledně plánovaného rušení pobočky České pošty s.p. v Albrechticích nad Orlicí.
- zřízení veřejné prospěšné sbírky pro p. Jiřího Kamše a doporučuje zastupitelstvu obce na sbírku finančně přispět.

OÚ Albrechtice nad Orlicí

Výťah z usnesení ze zasedání zastupitelstva obce

(ze dne 26. 5. 2016)

- 230/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje závěrečný účet obce a celoroční hospodaření obce za rok 2015, včetně zprávy o přezkoumání hospodaření obce za rok 2015 bez výhrad.
- 231/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje účetní závěrku obce za rok 2015.
- 232/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje vypořádání hospodářského výsledku z hlavní činnosti obce za rok 2015 – zisk ve výši 3 389 352,84 Kč převedením na účet „Výsledek hospodaření předcházejících účetních období“.
- 239/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje Dodatek č. 1 ke smlouvě č. R 36/10 uzavřený mezi obcí a ČR – Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, kterým se uvol-

- ňuje část pozemku p. č. 94/3 o výměře 114 m² v k. ú. Albrechtice n. O. k bezúplatnému převodu Královéhradeckému kraji, v podrobnostech dle přílohy č. 5 tohoto usnesení a pověřuje starostu obce k podpisu tohoto Dodatku č. 1.
- 240/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje uzavření smlouvy darovací na části pozemků p. č. 94/3, 96/8, 96/10 a 373/10 v k. ú. Albrechtice n. O. se Správou silnic Královéhradeckého kraje, p. o. – obdarovaným a Královéhradeckým krajem – nabyvatelem částí pozemků, v podrobnostech dle přílohy č. 6 tohoto usnesení a pověřuje starostu obce k podpisu této darovací smlouvy.
- 242/12/2016 Zastupitelstvo obce bere na vědomí informaci starosty obce o průběhu přípravy smlouvy o budoucí smlouvě směnné s Orlickou

- zemědělskou a.s. Týniště n. O.
- 243/12/2016 Zastupitelstvo obce bere na vědomí informace starosty obce ohledně jednání o smlouvě o smlouvě budoucí směnné se společností FINE DREAM, s.r.o., se sídlem Praha 7 - Holešovice, Přístavní 321/14, PSČ 170 00, v podrobnostech dle přílohy č. 8 tohoto usnesení.
- 245/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje úpravu rozpočtu obce č.1/2016 ve znění přílohy č. 9 tohoto usnesení takto: upravené příjmy 12 821 003 Kč, upravené výdaje 14 121 955 Kč.
- 246/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje úhradu rozpočtového schodku ve výši -1300 952,- Kč z výsledku hospodaření obce z minulých let.
- 247/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje úhradu financování ve výši -1 650 263,- Kč z výsledku hospodaření obce z minulých let.

- 248/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje upravený příspěvek zřizovatele PO ZŠMŠ Albrechtice n. O. ve výši 1 014 571,- Kč.
- 249/12/2016 Zastupitelstvo obce doplňuje do „Seznamu jmenovitých akcí roku 2016“ stavby „Rekonstrukce tenisového kurtu“ a Zhotovení parčíku v ulici Poštovní“ a schvaluje jejich realizaci v roce 2016. Současně ze Seznamu jmenovitých akcí vypouští stavbu „Rekonstrukce bytu školníka na školní družinu“ a stavbu „Zřízení hrobu pro občany“ a schvaluje nový Seznam jmenovitých akcí pro rok 2016 ve znění přílohy č. 10 tohoto usnesení.
- 250/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtový výhled obce na roky 2016 – 2020 ve znění přílohy č. 11 tohoto usnesení.

... pokračování na str. 3

Výtah z usnesení ze zasedání zastupitelstva obce

... pokračování ze str. 2

251/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje uzavření smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti a smlouvu o právu provést stavbu se společností ČEZ Distribuce, Děčín na stavbu „Albrechtice n. O., 108/40, Zima-úprava kNN“ ve znění přílohy č. 12 tohoto usnesení a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy.

252/12/2016 Zastupitelstvo obce rozhodlo nepodpořit vyhlášení zvláště chráněného území, přírodní památky Orlice a pověřuje starostu obce k zaslání stanoviska zastupitelstva obce vyhlášovateli.

253/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje zadání realizace stavby „Rekonstrukce chodníků podél II/305, Albrechtice n. O.“ společností EUROVIA CS, a.s., Čechy východ Hradec Králové za smluvní cenu ve výši 991 153,- Kč, včetně DPH a pověřuje radu obce k projednání a schválení smlouvy o dílo. Současně zastupitelstvo obce schvaluje, z veřejně prospěšných důvodů, výjimku ze směrnice č. 1/2014 - Směrnice o zadávání veřejných zakázek malého rozsahu obcí Albrechtice n. O., a zakázku zadává z volné ruky bez výběrového řízení na dodavatele stavby.

254/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje převod traktoru VALTRA

s čelním nakladačem z vlastnictví DSO Poorlicko v likvidaci, Na Výsluní 275, Albrechtice nad Orlicí, do vlastnictví společnosti ODEKO s.r.o. Týniště nad Orlicí. Současně zmocňuje radu obce k projednání a schválení příslušné smlouvy o převodu vlastnictví.

255/12/2016 Zastupitelstvo obce bere na vědomí informace o způsobu likvidace majetku DSO Poorlicko v likvidaci, Na Výsluní 275, Albrechtice n. O.: a) party stan a stolní sety, b) značení cyklotras Poorlicka a odpadkové sety (altány, odpadkové koše, info cedule a stojany na kola)

256/12/2016 Zastupitelstvo obce schvaluje uzavření smlouvy o bu-

doucí smlouvě darovací s Královéhradeckým krajem – budoucím nabyvatelem a Správou silnic Královéhradeckého kraje, p.o. – budoucím obdarovaným ve znění přílohy č. 13 tohoto usnesení a pověřuje starostu obce k jejímu podpisu.

258/12/2016 Zastupitelstvo obce rozhodlo nevyužít svého předkupního práva na koupi chaty č. e. 7 na pozemku p. č. 6956/52 v k. ú. Holice v Čechách.

259/12/2016 Zastupitelstvo obce rozhodlo nevyužít svého předkupního práva na koupi chaty č. e. 20 na pozemku p. č. 6956/26 v k. ú. Holice v Čechách.

OÚ Albrechtice nad Orlicí

Něco málo o odpadech

Již mnohokrát jsem se ve zpravodaji věnoval problematice odpadů a také našemu přístupu k jejich likvidaci. Jsem rád, že většina z nás chápe, že vyprodukované odpady jsou naše odpady a že také společně musíme nést náklady na jejich likvidaci. Drtivá většina z nás také odpady třídí a tím napomáhá snižovat náklady za jejich likvidaci a chrání životní prostředí.

K šíření této filosofie významně pomáhá i naše základní škola. Ve výuce žáků se pravidelně tématům odpadů věnuje patřičná pozornost. Děti ve škole i žáci ve škole třídí odpady a průměrnou formou se vzdělávají v jejich zpracování, případně likvidaci. Pravidelně také navštěvují překládací stanici, aby v praxi viděli, jak se s odpady nakládá.

Své „odborné“ znalosti předvedli i při besedě s jednatelem společnosti ODEKO s.r.o. Týniště n. O. panem Ing. Vsetečkou. Jak sám po besedě řekl, byl mile překvapen, kolik vědomostí o odpadech naši žáci mají.

Odměnou škole i žákům za jejich snahu byla i finanční podpora poskytnutá společností na pořádání dětského

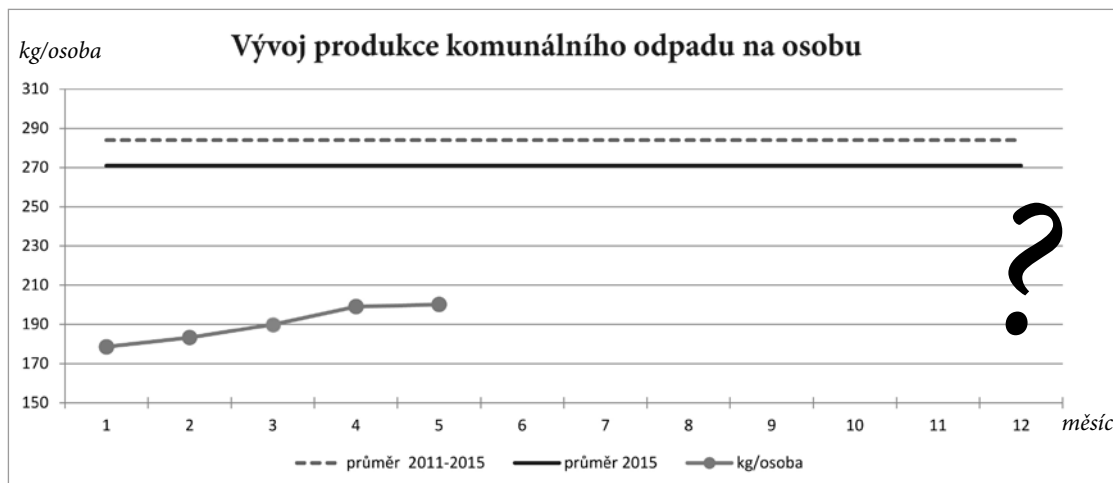
dne a také skvělá výkupní cena za odpadový papír, který škola nasbírala při posledním sběru. Mimochodem, výnos ze sběru činil více než 11 tisíc Kč.

O tom, že společným úsilím se dá i v odpadovém hospodářství docílovat stále lepších výsledků, svědčí i porovnání produkce komunálních odpadů z naší obce. Na grafu vidíme, že prů-

měrná produkce tohoto odpadu má v naší obci klesající trend. To je dobrá zpráva pro budoucnost, neboť se stát chystá zatížit komunální odpad ukládaný na skládky (u nás 100% produkce) tvrdými sankčními poplatky. Pokud toto sankční opatření stát skutečně zavede, dojde v několika málo letech k výraznému nárůstu ceny za jeho likvidaci.

Nepřestávejme proto ve svém úsilí a snažme se vytrdit ještě více bioodpadu, skla, papíru i plastů. Jen tak si zajistíme, že výše poplatků za likvidaci odpadů bude únosná jak pro obec, tak i pro nás občany.

Jaromír Kratěna
starosta obce

Čištění řeky Orlice

Ve dnech 16. – 17. 4. 2016 proběhl další ročník čištění koryta řek a přilehlých břehů v Přírodním parku Orlice od civilizačního odpadu. Organizátorem celého projektu je Klub dětí a mládeže, Hradec Králové. Výsledkem této činnosti bylo velké množství odpadu, které bylo deponováno v prostoru u elektrárny v Albrechticích n. O. a následně odvezeno spol. Odeko s.r.o., Týniště nad Orlicí. Jenom pro informaci – během této aktivity se v minulém roce podařilo z koryta řeky „vylovit“ cca

5,8 tuny civilizačního odpadu. Partnery akce jsou obec a město, jejímž katastrálním územím protéká řeka Orlice, dále pak např. Povodí Labe, s.p., Krajský úřad Královéhradeckého kraje a řada dalších organizací. Tradiční čištění řeky Orlice podpořila Obec Albrechtice nad Orlicí i v letošním roce, a to neúčelovým finančním darem ve výši 5 000,- Kč. Více o projektu naleznete na internetových stránkách www.cistenirekyorlice.cz

Petra Berounská

Rozhovor se starostou obce

Vážený pane starosto, v naší obci probíhá dlouho plánovaná rekonstrukce silnice „II/305 Albrechtice nad Orlicí – Borohrádek“. Záměrem obce bylo i rekonstruovat nové chodníky podél uvedené silnice. Bude tento záměr realizován?

Ano, bude. Zastupitelstvo obce při tvorbě rozpočtu na rok 2016 s výdaji na rekonstrukci chodníků počítalo a na svém posledním zasedání dne 26. 5. 2016 realizaci stavby schválilo. Předmětem rekonstrukce bude výměna všech povrchů, které nejsou ze zámkové dlažby, do zámkové dlažby. V prostoru před domovem důchodců vznikne nový, osvětlený přechod pro chodce. Nově bude rozšířen i vjezd do ulice K Soutoku s místem pro přecházení. Náklady na rekonstrukci chodníků se budou pohybovat okolo 1 mil. Kč

Obec na svých webových stránkách zveřejnila výzvu k předkládání nabídek na zakázku malého rozsahu na stavební práce „Stavební úpravy místní komunikace Květná, Albrechtice nad Orlicí“. Můžete občanům prozradit, kolik firem se do tohoto výběrového řízení přihlásilo a jaká nabídka byla vyhodnocena jako nejvýhodnější?

Do soutěže se přihlásilo 5 uchazečů. Hodnotícími kritérii byla nabídková cena, váha kritéria 60% a doba realizace zakázky ve dnech – váha kritéria 40%. Nejvýhodnější nabídku předložila společnost EUROVIA CS, a.s. Praha v dodavatelské ceně zakázky ve výši 2,054 mil. Kč a termínem realizace stavby od června do září 2016. V současné době jsme před podpisem smlouvy o dílo.

Stále více se diskutuje o plánovaném rušení poboček pošt na malých obcích. Jak je to s existencí pobočky České pošty s.p. v Albrechticích?

Naše pobočka České pošty s.p., tak jako dalších 2526 stávajících

poboček v celé republice, je určena k přechodu na projekt Pošta Partner. Tento projekt je součástí dlouhodobé strategie České pošty s.p. a je schválený ministerstvem vnitra, jejím zřizovatelem.

V principu se jedná o vyhledání partnerského subjektu, který bude pobočku dále provozovat na své jméno, ve prospěch a podle pravidel České pošty s.p. Obec již byla oslovena, zda by o partnerství v projektu měla zájem. K tomu byly předány i podmínky, za kterých by obec pobočku musela provozovat.

Z ekonomického pohledu se jedná o ztrátový projekt, který by musel být dotován jinými aktivitami nebo z rozpočtu obce. Orgány obce se nabídkou České pošty s.p. budou teprve zabývat. Je proto předčasné nyní předjímat jak jednání o účasti v projektu dopadne. Pravdou je, že většina již oslovených obcí nabídku odmítla, i když jsou i obce, které do projektu vstupují.

Pokud by se obec rozhodla do projektu nevstoupit, bude Česká pošta s.p. hledat jiného partnera. Pokud by jej nenašla, dojde k zavření pobočky. V tomto případě by Pošta dále do obce vozila poštovní zásilky (dopisy, balíky) a důchody. Změna by nastala při zaslání balíků poštou, vyzvedávání nedoručených zásilek a využívání peněžních služeb, což by se dělo na poště v Týništi n. O.

V prostoru sokolského areálu obec zrekonstruovala jeden tenisový kurt. Kolik finančních prostředků musela obec na rekonstrukci vynaložit a dle jakých pravidel a za jakých podmínek budou moci občané využívat tenisový kurt?

Rekonstrukci tenisového kurtu vyvolal zájem poměrně široké skupiny občanů, kteří by rádi hráli ve volném čase tenis v Albrechticích n. O. Pan Aleš Barták a Pavel Sluka provedli průzkum mezi potenciální

mi dodavateli, jehož výsledky předali radě obce k využití. Rada obce pak vybrala k realizaci rekonstrukce kurtu společnost Sibera systém ze Staré Boleslavi.

Celkově rekonstrukce povrchu tohoto jednoho antukového kurtu vyšla obec na cca 150 tisíc Kč s tím, že část zemních prací provedli, již zmínění zájemci o hraní tenisu, své pomocí zdarma.

V současné době je kurt připraven k využití. Chtěl bych na tomto místě poděkovat pracovníkům společnosti Sibera systém za jejich rychlou a profesionální práci, neboť celá rekonstrukce trvala pouhé čtyři dny.

Podmínky pro využívání kurtu budou standardní, jako na všech kurtech v okolí. Vstup na kurty pouze v obuvi určené na antukové kurty, základní doba pronájmu kurtu 1 hodina s tím, že v tomto čase je nutné na konci hry kurt urovnat a v případě potřeby pokropit.

Ceny za pronájem sportovišť a další podrobnosti jsou uvedeny v Provozním řádu sportovního areálu Sokolák, který je k dispozici u správce sokolovny a na webových stránkách obce.

Jaký je Váš názor k záměru Královéhradeckého kraje na vyhlášení zvláště chráněného území, přírodní památky Orlice? Jak se k tomuto návrhu postavili zastupitelé obce?

Můj osobní názor k této aktivitě Krajské úřadu Královéhradeckého kraje je zásadně zamítavý. Zastupitelé obce návrh na vyhlášení zvláště chráněného území, přírodní památky Orlice rovněž jednomyslně odmítli. Jak se bude proces vyhlášení zvláště chráněného území dále vyvíjet, uvidíme. Předpokládám však, že státní orgán ochrany přírody a krajiny, za vydatné podpory různých ekologických aktivistů, bude o vyhlášení dále intenzivně usilovat. Do značné míry bude důležité, jak se k návrhu posta-

ví vlastníci dotčených majetků a také další obce. Myslím, že ani ostatní občané by neměli k záměru mlčet, neboť navržená pravidla ochrany přírody uvnitř chráněného území, se přímo dotýkají všech, kteří nivu Orlice navštěvují. Je jedno, zda jako rybáři, myslivci, hospodáři, vodáci, turisté. Všichni budou navrhovanými opatřeními dotčeni, a pokud orgán ochrany přírody bude chtít, tak i významně omezení v užívání údolní nivy.

A ještě mi dovolte jednu otázku na závěr – Máme před sebou čas prázdnin, dovolených, pro Vás jistě dny zaslouženého odpočinku. Jaké jsou Vaše plány v tomto příjemném, letním období? :

Tak jako v mnoha uplynulých letech, tak i letos, mám před sebou zejména zajištění realizace obecních staveb. Letos to bude obzvláště náročné, neboť se v obci potkává více staveb najednou. Oprava silnice II/305 a s tím spojená rekonstrukce chodníků a ve hře jsou také stavební úpravy místní komunikace Květná. Všechny tyto stavby mají být na území obce dokončeny cca do poloviny září 2016. Uvidíme tedy, jak bude realizace probíhat a podle toho si budu, nebo také nebudu, užívat tohoto krásného období :).

Každopádně bych ale rád odjel se svoji ženou na dovolenou do Chorvatska. Na úřadě mám zdatného pomocníka Jardu Kupku, který spolu s dalšími zaměstnanci a paní místostarostkou, mě určitě zastoupí. Při této příležitosti bych rád popřál všem našim zaměstnancům a čtenářům zpravodaje mnoho krásných a klidných letních dní. Užijte si své dovolené ve zdraví a šťastně se pak vraťte domů odpočatí a plni krásných zážitků.

Děkuji Vám za rozhovor.
Petra Berounská

▲ Rekonstrukce tenisového kurtu.

▲ Předání tenisového kurtu do užívání.

Ceník sportovního areálu „Sokolák“ - platnost od 1. 7. 2016

1. Pronájem tělocvičny

- a) sportovní organizace se sídlem v obci, JSDH Albrechtice n. O., PO ZŠMŠ Albrechtice n. O. zdarma
b) ostatní zájemci 20,- Kč/osobu/hod.

2. Pronájem chodby, šatny, WC a sprch (včetně travnatého hřiště) pro společenské účely

- a) sportovní organizace se sídlem v obci, JSDH Albrechtice n. O., PO ZŠMŠ Albrechtice n. O. zdarma
b) ostatní zájemci 700,- Kč/akci

3. Pronájem tenisového kurtu

- a) sportovní organizace se sídlem v obci, JSDH Albrechtice n. O., PO ZŠMŠ Albrechtice n. O. zdarma

- b) ostatní zájemci 40,- Kč/osobu/hod.
c) ostatní poukaz na 10 hodin 300,- Kč/osobu

4. Pronájem volejbalového (nohejbalového) kurtu

- a) sportovní organizace se sídlem v obci, JSDH Albrechtice n. O., PO ZŠMŠ Albrechtice n. O. zdarma
b) ostatní zájemci 20,- Kč/osobu/hod.

5. Pronájem sportovního nářadí - Stůl pro stolní tenis

- a) sportovní organizace se sídlem v obci, JSDH Albrechtice n. O., PO ZŠMŠ Albrechtice n. O. zdarma
b) ostatní zájemci 20,- Kč/osobu/hod.

Kontakt na správce sportovního areálu, tel.: 778 489 605

Vyhlášení přírodní památky Orlice

Krajský úřad Královéhradeckého kraje předložil široké veřejnosti k projednání návrh na vyhlášení zvláště chráněného území přírodní památky Orlice. Návrh projednalo i zastupitelstvo obce a přijalo k němu zamítavé stanovisko.

Pro širší informovanost veřejnosti zde předkládám výtah některých navrhovaných opatření:

- měnit druh pozemků, způsob jejich využití,
- umísťovat a povolovat stavby a zařízení, provádět změny staveb a terénní úpravy,
- používat minerální i organická hnojiva a biocidní přípravky (biocidním přípravkem je přípravek obsahující jednu nebo více účinných látek určených k ničení, odpuzování, zneškodňování, zabránění účinku nebo dosažení jiného regulačního účinku na jakýkoliv škodlivý organismus chemickým nebo biologickým způsobem /seznam typů biocidních přípravků se stručným popisem každého typu je uveden v příloze zákona 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů/)
- měnit stávající vodní režim (za změnu vodního režimu jsou považovány zejména činnosti ovlivňující odtokové poměry v území a činnosti, které mohou ovlivnit kvalitu i kvantitu podzemních a povrchových vod ve smyslu zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.)
- krmit a přikrmovat zvěř, umísťovat nová myslivecká zařízení, která způsobují kumulaci zvěře (krmelce, lizy apod.),
- zakládat deponie jakéhokoliv materiálu,
- zřizovat nové veřejně přístupné účelové komunikace, stezky, pěšiny, turistické a cykloturistické trasy,
- vysazovat dřeviny s výjimkou pozemků určených k plnění funkcí lesa a za účelem obnovy stávajících dřevinných liniových struktur jako jsou aleje, stromořadí, břehové porosty apod.,

- vjíždět a parkovat motorová vozidla a přívěsy mimo silnice a účelové komunikace a místa vyhrazená orgány ochrany přírody (kromě vjezdu a setrvalý vozidel orgánů státní správy, požární ochrany, zdravotní a veterinární služby vozidel vodohospodářských organizací, vlastníků pozemků a staveb, vozidel potřebných pro lesní a zemědělské hospodaření),

- rozdělávat ohně (to se nevztahuje na činnosti, které jsou prováděny při hospodaření v lese) a zřizovat tábořiště, pořádat turistické, sportovní, kulturní a poznávací akce,
- záměrně rozšiřovat geograficky nepůvodní druhy rostlin a živočichů,
- nasazovat rybí obsádku do mrtvých ramen a tůň,
- na vodních plochách krmit či přikrmovat ryby, chovat kachny divoké a jinou vodní drůbež, hnojit zde a používat chemické prostředky,
- provádět zásahy do koryt vodních toků včetně ramen a tůň a jejich břehových porostů a do pozemků s nimi bezprostředně sousedících, zahrnující též zásahy jako jsou těžba nánosů a splavenin a odstraňování padlých kmenů, s výjimkou zásahů nutných k likvidaci případné havárie resp. zásahů nutných k zajištění bezpečnosti osob a majetku, přičemž ohrožení bezpečnosti musí být zjevné a bezprostřední (to se nevztahuje na činnosti, které jsou v souladu se schváleným plánem péče o přírodní památku),

- pást hospodářská zvířata. (z Návrhu plánu péče o zvláště chráněné území, přírodní památky Orlice)

Stanovisko obce Albrechtice nad Orlicí k návrhu vyhlášení zvláště chráněného území, přírodní památky Orlice:

Zastupitelstvo obce projednalo dne 26. 5. 2016 návrh na vyhlášení zvláště chráněného území, přírodní památky Orlice a usneslo se následovně:

S předloženým návrhem na vyhlášení zvláště chráněného území, přírodní památky Orlice Obec Albrechtice nad Orlicí nesouhlasí.

Odůvodnění:

Současný stupeň ochrany přírody (Přírodní park Orlice) považujeme, z pohledu obyvatelstva žijícího v území údolní nivy Orlice, za maximum možného a únosného.

Při zvyšování stupně ochrany podle předloženého návrhu dojde k dalšímu výraznému omezení vlastnických práv majitelů nemovitostí, pozemků, lesů a současně i k omezení využívání území nivy široké občanské veřejnosti – rybářů, myslivců, turistů, vodáků, žáků škol, ale také všech dalších občanů, kteří žijí v přirozené symbióze s nivou od nepaměti.

Zásadně nesouhlasíme, aby všechny tyto skupiny obyvatel byly vyhlášením přírodní památky Orlice jakkoliv, nad současný stav, omezovaly a diskriminovány v možnosti pobývat a využívat údolní nivu.

Současně se důvodně obáváme, že může dojít ke zvýšení rizika povodní a jimi způsobených škod na majetku našich obyvatel, ale i na majetku kraje a státu. Nařízení výrazným způsobem dále omezí akceschopnost správce vodního toku, jak při odstraňování naplavenin a jeseňů v toku řeky, tak i při břehové údržbě porostů.

Současně konstatujeme, že pokud je toto území přírodovědně cenné, tak je to zejména díky vztahu všech lidí, kteří v údolní nivě dosud hospodaří, pečují o své majetky, případně v ní žijí

nebo ji jenom navštěvují. Není proto důvodu proti těmto občanům naší obce i dalším návštěvníkům údolní nivy zavádět navrhovaná restriktivní omezení a regulativy.

Závěrem:

V české, hustě osídlené kulturní krajině, je při zájmech ochrany přírody nutné dbát též zřetel na zájmy člověka. Krajina kolem Orlice vznikla nejen volným působením přírody, ale i vlivem hospodářské a jiné činnosti zde žijících obyvatel.

Jestliže výsledkem této činnosti je tak cenné území, jak deklaruje ochrana přírody v odůvodnění návrhu nařízení, není nutné upravovat současný režim využití území, ale naopak podpořit historicky osvědčené způsoby jejího využívání.

Vyhlášením zvláště chráněného území, přírodní památky Orlice, by došlo k praktickému vyloučení člověka z přírody, spojené s neomezenou pravomocí orgánů ochrany přírody rozhodovat o tomto území ve prospěch lidí (tzv. ochránců přírody), kteří v území nic nevlastní, ani zde nežijí a tudíž nemají ani žádnou odpovědnost za jeho budoucnost.

Takovýto přístup k našim občanům odmítáme podporovat.

Jménem zastupitelstva obce Albrechtice nad Orlicí
Jaromír Kratěna

UTEKL JSEM Z TOTÁLNÍHO NASAZENÍ

V březnu oslavil své 98. narozeniny pan František Bíza, který je nejstarším občanem Albrechtic nad Orlicí. Když jsem za ním dorazila na domluvený rozhovor, tvrdil mi, že je nervózní („Víte, já si radši povídám s chlapama, ale vy jste mi sympatická...“) a uvaril mi kávu, přestože jsem se nabízela, že ji uvařím sobě i jemu, ať si nedělá starosti („Kafe ještě uvařit umím.“). Během rozhovoru se mi potvrdilo to, co mi říkal pan starosta, když mi rozhovor s panem Bízou navrhoval – tedy že umí báječně vyprávět a hlavně, že toho spoustu zažil. Moje otázky byly téměř bezpředmětné, povídání pana Bízy myslím docela obrazně mapuje život za 2. světové války...

Já jsem se narodil v Horním Jelení (18. 3. 1918), tam jsem vychodil školu. Měšťanku a pokračky, a pak jsem byl ve světě. Nejdřív jsem se učil hrát na housle u Janeby (Josef Janeba, český mistr houslař z Horního Jelení), pak jsem se tam učil u něj ty housle dělat. U něj to bylo dobré, když byla práce. Ale pak začala růst nezaměstnanost, v roce 1937, 38, to byla nezaměstnanost asi jako teď, jenže dřív se to nějak snáz zvládalo, lidi nepotřebovali tolik peněz. Pracoval jsem v Praze, v Chocni a po válce jsem až do důchodu dělal v Týništi v Pianech. V Praze se mi líbilo nejvíc.

Do Prahy jsem odjel, když mi bylo asi 17 roků. Já jsem vždycky přijel domů a táta říkal, člověče, vždyť ty bereš za den pomalu jako já za celý měsíc, jakpak jste to tam zrychtovali v té Praze? No, ono, kdo dělal a měl dobrou práci, tak se tam měl dobře. A kdo práci neměl, tak byl chudák stejně jako tady.

Pak jsem šel z Prahy do Chocně. Od houslí jsem se dostal k nábytku a odtud do Chocně, kde jsem dělal kluzáky, větroně, bezmotorový. Tam odtud ty svobodný vzali do Německa. Já jsem byl mezi těmi pěti svobodnými. Ale nic jsem si z toho nedělal, tak jsem šel, no. Jeli jsme do Pardubic, tam nás vybavili, dali nám tam ještě najíst a jel jsem do Magdeburgu. Kluci tam byli dobří, ale takový moc lechtivý na všechno, všechno si moc brali, jednomu z toho asi přeskočilo, chtěl sníst krém na boty, nevím, jestli se chtěl otrávit, nevím proč. Já jsem to bral normálně, co jsem měl dělat?

V Německu jsem se dostal na takovou pěknou práci do fabriky na mašinu, sice jsem uměl jen takovou školskou němčinu – a za dva roky, copak jsem se naučil – tak na mně každé poznal přízvuk. Ale s každým jsem se domluvil. Tam se mi poštětilo, že jsem bral peníze jako Němci. Ale dělal jsem takovou přesnou práci podle takového budičku. Já jsem byl zvyklý, když se dělaly housle, tak jsem musel taky dělat na milimetry, byl jsem zvyklý na přesnost, tak mi to nedělalo problém. Ale pokazil jsem si to u mistra. Jednou nám tam nešel proud, já jsem dělal u brusky, která to všechno přesně brousila. Šlo to i ručně, ale nebylo to jednoduché. Přišel mistr, proč nepracuju, tak jsem se s ním chytnul, on

vzal takovou ojnici, co jsme tam měli, napřáhl se na mě, tak jsem ho chytl za bundu pod krkem... To jsem měl štěstí, že mi to hned došlo, co jsem udělal, ale kdybych já ho tenkrát vzal, já jsem byl proti němu chlap... Ale ostatní chlapi nás od sebe odtrhli, tak se vlastně nic nestalo. A on přišel za chvíli a řekl, co tady budete, tak se domů nepodíváte, o to se postarám. A on se postaral, votrok jeden.

Tak jste nebyl na dovolené doma?

Jako jedinej jsem nebyl doma na dovolené. Vedle nás vyráběli taky rakety V1 a V2. Tomu jsme se na dálku vyhýbali, abychom nešli kolem lidí, co tam dělali, na ty jsme se nemohli ani podívat, obzvlášť po heydrichiádě, to by nás hned obvinili, že se jim vysmíváme. Všichni jsme chodili se sklopenou hlavou. No my jsme měli radost, jak tady Heydricha voddělali, ale nesměli jsme to dát najevo.

Jak jste se odtamtud dostal?

Naposledy jsem dělal v tunelech, to byly obrovské tunely, materiál tam navážely takové malé mašinky. Tam nás převezli z Magdeburgu, protože hrozilo, že nás vybombardují. Ten náš přesun trval asi dva dny, zahnali nás do toho tunelu a ty mašiny z Magdeburgu už tam byly přestěhované. Tam jsme potom dělali asi rok. Jednou jsme se rozhodli, bylo nás asi pět, že utečeme. Využili jsme toho, že byl nálet, že to všude bouchalo, a za tu noc jsme ušli asi sedmdesát kilometrů. Nejdřív jsme kousek jeli úzkokolejkou. Ale já jsem řekl, chlapi, tady nás chytanou, odtud se nedá utéct. Když pak vlak zastavil, tak jsme hned vyskočili ven a šli jsme po svých. Cestou byl taky český lágr, tak jsme si tam šli fasovat, to byla od nás taky drzost, jako že tam budeme dělat. Tak jsem vyfásoval půlku krajíčku chleba a kousek margarínu a ještě za tmy jsme vyrazili dál. Já jsem měl všechno navlečené na sobě, ale byl s námi jeden s obrovským kufrem, tomu jsem říkal, že ho chytanou – a taky že ho sebrali. Čekali jsme na něj, ale nešel, tak jsem říkal, to nemá cenu, musíme odtud zdřhnout co nejdál. Jednou jsme přespali v takovém lesíčku, větvičku pod hlavu, ale ráno jsem byl jako přelomený, klouby všechny mě bolely, tak jsem si zacvilil a začalo se rozednívat. Na cestě se leskly kaluže, asi předtím pršelo. Měl jsem mýdlo a strojek, tak říkám, musíme se oholit, protože jinak nás rafnou. Oni chodili vystříhaný až bůhví kam. Tak tam jsme se nad kaluží holili. Nakonec jsme zůstali jen dva a dostali jsme se až do Sudet, tam už přecházeli Němci. My jsme chtěli zrovna přejít, ale zavolala na nás taková babička, hoši, tady vás chytanou, pojdte ke mně na moment, já vám dám kafe a buchtu a řeknu vám, kdy budete moc vyrazit. Asi za hodinku řekla, tak hoši, už můžete vyrazit. Tak jsme šli, přišli jsme na nádraží a tam stály asi tři nákladní vlaky. Byly natočené na Čechy, tak říkám, já se tam půjdu podívat, a když to půjde, tak se svezeme. Tak jsem se vyhoupnul nahoru, koukám do

vašonu a v něm seděli tři němečtí vojáci v plné polní. A já povídám, můžeme se s vámi svézt, jedeme do Prahy, protože nám rozbili továrnu, do Junkersu máme jít, tam se máme zeptat. Nebyla to pravda, ale věděl jsem, že v Praze je taky Junkers. Já jsem měl takové dost rychlé nápady, mně to zabíralo dost rychle, až jsem si říkal, že to bylo někdy dost riskantní. Tak jsme jeli kousek vlakem, pak jsme šli dál pěšky.

Došli jsme do Lovosic, ono se u nás říkalo „dlouhý jak Lovosice“, ale že jsou tak dlouhý, to jsem nečekal. Tam se k nám přidal jeden kluk, ptal se nás, kam jdeme. Tak jsem mu říkal, kampak bychom šli, domů. A on že má cvičeného psa, že půjde s námi a že si nás nebudou lidi všimát. A ono jo, kdybychom neměli toho vlčáka s sebou, tak by nás asi zastavili a vyptávali se. Takhle jsme klidně přešli celý Lovosice.

Pak jsme jeli zase kousek vlakem, ten jel do Prahy Bubeneč. Když jsme vystupovali z vlaku, tak jsme někomu pomohli s kufry. Díky tomu jsme prošli kolem policajtů a nic nám neřekli. Měli jsme štěstí, to musí být.

Celou trasu jsem měl napsanou na papírku na cigarety, to jsem si napsal na jednom nádraží ještě před tím, než jsme utekli. Jak se s tím strojkem na cigarety točilo, tak jsem si to vždycky okouknul. Kdyby mě prohledávali, tak by to nenašli.

Když jsme se vrátili domů, tak bylo do konce války asi 20 dní. Ještě jsem na Jelení a v Borohrádku honil Němce v lese.

Do Albrechtic jste přišel tedy až po válce?

Na Jelení pak po válce nebyla práce, tak jsem chvilku bydlél v Holcích. Já jsem mezitím udělal kromě hudebních nástrojů zkoušku ještě z truhlářství. Ředitel z Továrny Novotný v Týništi (Piana) byl z Holc, tak jsme se znali, vždycky mi říkal, tak co, holičáku, jak se

máš? A tenhle ředitel mě nejdřív dostal v práci do nejvyšší 6. třídy. Ale dlouho jsem jezdil do Holc vlakem a oni mi platili cestu – to nebylo moc, asi 3 koruny za týden. U Novotného se dělaly ložnice do Anglie. To bylo všechno drahé, muselo to být udělané přesně, oni měli svoje kontrolory. A potom se tam začaly dělat varhany. Tak nám přinesli dva plánky, jeden z nich jsem dostal já a dostali jsme dílnu, kde jsme sami dělali varhany. Nikdo si nás nevšímal, nikdo nám do toho nemluvil, dělali jsme to podle toho plánu.

Pane Bízo, jste teď nejstarší občan Albrechtic...

Ještě je tam paní toho muzikanta, jak měl kapelu, co bydlí tam, jak se jde nahoru...

Paní Bidlová? Ta je odstěhovaná v Hradci, tak jste nejstarší občan Albrechtic.

Jé, tak to je možný.

Vždycky se všichni ptají na recept na dlouhověkost – co vy máte rád?

Kafe a pivo, jinak nemusím nic. Nikdy jsem nebyl tlustej, kdo by se s tím nosil. A vždycky jsem měl dobrou náladu. Chodil jsem roky do Týniště do Klubu důchodců, každý úterek, tam nás chodilo asi 30, nejvíc žen, hráli jsme karty, opékali burty, kecali, probrali jsme všechny fotbaly, co se v okolí hrály, recepty, co kdo má rád a tak. Mě tam měli všichni hned rádi, já nevím... Bylo to pěkný.

Moc se těšíme, že s vámi brzy oslavíme stoletku...

Dívejte, brácha mi říká, on je o čtyři roky mladší než já, hele, víš, jakou uděláš radost, vždyť už to máš za pár. A já říkám, no jo, za pár, ale vodkroutit to...

Ještě jednou touto cestou děkuji panu Bízovi za krásné povídání a přeji mu hodně zdraví a pohody do dalších let.

Eva Králová
místostarostka obce

▲ Nejstarší občan Albrechtic nad Orlicí pan František Bíza.

Základní škola a mateřská škola Albrechtice n. O.

NAŠE HODINA TV NAVÍC SPORTOVÁNÍ VE DRUŽINĚ

Při přípravě školního roku 2015-2016 nás zaujal nově vyhlášený projekt – Hodina pohybu navíc. Po prostudování všech kritérií bylo jasné, že to není projekt určený pro menší školy jako jsme my. I my na vesnici uprostřed přírody vidíme, jak je důležité

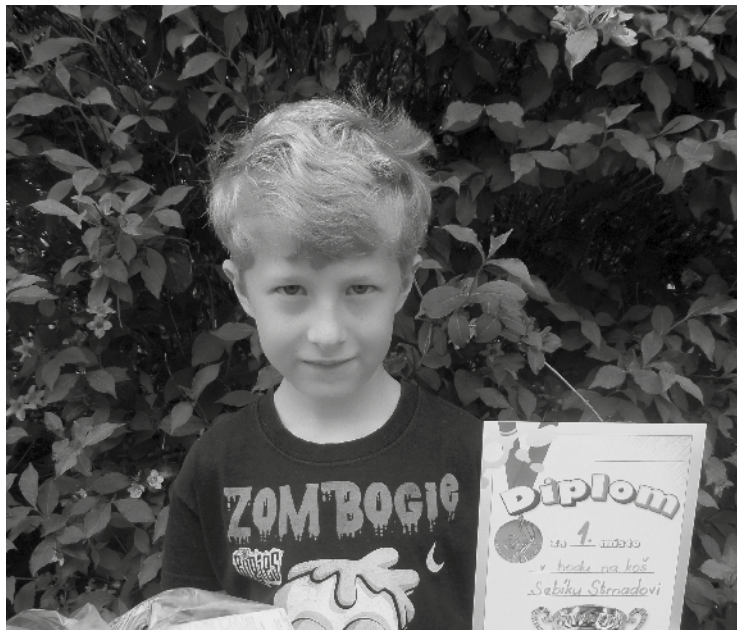
s dětmi sportovat, a tak jsme to nevzdali. Padlo rozhodnutí, že si ve školní družině uděláme „Naši hodinu TV navíc“. Realizace se ujala paní vychovatelka Eva Drábková.

*Světlana Kratěnová
ředitelka školy*

Od začátku školního roku jsme ve školní družině nastartovali náš nový program „Naše hodina TV navíc“. Zapojily se do něj děti z 1., 2., a 3. ročníku. Po úspěšném podzimním atletickém trojboji patřily mezi nejoblíbenější dvě akce: přebor v driblinku a květnová soutěž o nejlepšího střelce

v hodu na koš. Naprosto přesvědčivě ji vyhrál Sebastian Strnad z 1. třídy. Uvědomujeme si potřebu dětí po zvýšeném pohybu, proto budeme v nastartovaném trendu pokračovat i v příštím školním roce.

*Eva Drábková
vychovatelka ŠD*

▲ Absolutní vítěz S. Strnad žák 1. ročníku

A JEŠTĚ JEDNOU SPORT

Velkou radost nám udělalo družstvo našich dětí v okresním kole atletického čtyřboje. Takto o našem úspěchu napsal Jakub Horák žák 5. ročníku.

V pátek 3. 6. se vybraní nejlepší sportovci z naší školy zúčastnili atletického čtyřboje v Kostelci nad Orlicí. Sraz byl v 7,30 u školy, kde nám paní Ungrádová rozdala trička s logem naší školy. Paní Bařinová nás pak odvezla na autobusovou zastávku do Týniště nad Orlicí. Před odjezdem jsme ještě stihli s paní Drábkovou vykonat náš rituál. Řekli jsme si: „Jeden za všechny a všichni za jednoho.“ Autobus nás odvezl do Kostelce. Pospíchali jsme na stadion a hned jsme se šli připravit na první disciplínu – běh na 50 m. Po běhu jsme se přemístili na skok daleký, ve kterém jsem byl docela úspěšný. Předposlední disciplínou byl hod na dálku kriketovým míčkem. Dalo se v něm nasbírat hodně bodů. Nakonec se běhalo 300 m. Nejprve běhali kluci

a poté holky.

Po doběhnutí nastalo čekání na výsledky. Byli jsme všichni napjatí, jak to dopadne. A dopadlo to dost dobře! Mezi málotřídními školami jsme se umístili na neuvěřitelném 2. místě. Byli jsme nadšení. Ale tím to nekončilo. Ještě se vyhlašovali nejlepší jednotlivci ze všech soutěžících v jednotlivých třídách. A představte si, že Naty Žabová si odnesla bronzovou medaili a Radka Rollová dokonce stříbrnou. Letos jsme slavili velký úspěch. Za odměnu jsme si mohli dát na náměstí zmrzlinu nebo jinou sladkost.

Moc jsme si to užili a děkujeme paní Bařinové, že nás odvezla, a paní Drábkové, že nás vybrala a udělala nám krásný sportovní výlet.

Ve škole jsme udělali všem radost nejenom skvělými výsledky, ale i tím, že nás v Kostelci i v Týništi na náměstí chválili za pěkné chování.

*Jakub Horák
žák 5. ročníku*

▲ Naši úspěšní sportovci: Jakub Horák, Radka Rollová, Matyáš Bek, Naty Žabová, Matěj Bařina, Karolína Šäcklová

Zprávičky

- I letos jsme ozdobili albrechtickou májku krásné barevnými pentlíčkami.
- 15. dubna se děti z MŠ a 1. a 2. ročníku ZŠ pobavily při divadelním představení O pyšné čarodějnici.
- Během jara jsme opět navštívvali knihovnu. – 16. března 3. ročník, 27. dubna 5. ročník, 25. května 4. ročník a 1. června 1. ročník. Vždy jsme se něco dozvěděli, poznali nové knihy, zasoutěžili jsme si. Moc děkujeme za zajímavá setkání.
- 19. května skládali naši čtvrtí testy

z dopravní výchovy. Po celé jaro je základním vědomostem a dovednostem v dopravní výchově učila paní učitelka Otavová. Testy skládali pod dohledem paní Pálové z Městské policie v Týništi nad Orlicí. Ta také měla s dětmi besedu.

- 25. května se byli naši předškoláci a žáci 1. a 2. ročníku podívat na vystoupení ZUŠ Týniště nad Orlicí. Všem se to moc líbilo a věříme, že někteří naši diváci se časem promění v účinkující.

- Dne 26. května jsme byli se školou V Týništi n. O. na tanečním vystoupení skupiny Smot, které se jmenovalo Avatar. Vystupovaly tam i naše spolužačky Tereza Richterová, Karolína Bydžovská a naše bývalá spolužačka Michala Hořínková. Moc se nám to líbilo, bylo to úžasné a nádherné.
- O posledním divadelním představení v letošním školním roce se postaral herec pan Bílek. 19. 5. jsme viděli jeho představení Sůl nad zlato.
- Členové dramatického kroužku na-

vštívili s paní vychovatelkou Evou Drábkovou divadelní představení Tři mušketýři v Klicperově divadle v Hradci Králové. Všichni jsme byli moc spokojeni.

- Toto jaro „dramatáči“ připravují pohádku, která se jmenuje Trable s bráchou.
- 1. června nám to, že se blíží konec školního roku, připomnělo fotografování. Paní fotografka dělala fotky celých tříd i různých skupinek.

Oslava Dne dětí v naší škole – Indiánské odpoledne

I letošní oslava Dne dětí se náramně vydařila. Už na začátku roku bylo rozhodnuto, že to bude indiánské odpoledne a že to bude 3. června. Hlavními organizátory byli opět žáci 5. ročníku, kteří se tak s paní ředitelkou učili udělat něco pro druhé, vymyslet soutěž, připravit si místo i potřebné pomůcky, požádat o pomoc zaměstnance školy i své spolužáky ze 4. ročníku. Od poloviny

května se ředitelna plnila různým materiálem i dobrotami, ve třídách vznikaly totemy, tomahavky, terče. V pátek dopoledne bylo vše přichystáno, lavice jedné učebny se zaplnily dobrotami. Zbývala poslední starost – počasí. I když bychom si oslavu nedali pokazit deštěm a slavili bychom uvnitř, strašně moc jsme si přáli být venku. A vyšlo to. Navzdory předpovědi se mraky nad

námi rozestoupily a my jsme si mohli užít i sluníčko. A tak se v našem krásném areálu soutěžilo, vyrábělo, baštilo a pilo, stavělo na písku, lezlo po prolézačkách, poslouchalo písničky od živé hudby, někdo si užil i spoustu tancování, kluci v indiánských oblecích natahovali luky a předváděli tomahavky... prostě každý se vyřádil podle chuti. Nakonec jsme vše za pomoci rodičů i dětí

uklidili – i to se hodně cení.

Děkujeme moc všem zaměstnancům školy, členům Klubu aktivních rodičů a dětí, hasičům, několika našim bývalým žákyním, které pomáhaly paním učitelkám v dílnách, firmě Odeko za sponzorský dar, těm, kteří s paní ředitelkou sbírali na jaře papír a postarali se tak o peníze na občerstvení, hlavní pořad a materiál.

Hod indiánskou sekýrou-tomahawkem

Letos jsem i já jako páták mohl pomoci s programem Děti dětem. S kamarády Petrem Izákem a Martinem Fletcherem jsme si vybrali soutěž v hod tomahawkem.

Nejprve bylo potřeba vyrobit tři sekery. Kvůli bezpečnosti jsme je vytvořili z gumy s papírovou rukojetí zatíženou pečlivě zabalenými kameny. Dále bylo potřeba udělat dva terče. Na ty nám paní asistentka vytiskla

dva bizony, to kvůli správné motivaci při hodu. Nakonec bylo potřeba připravit si stanoviště na fotbalovém hřišti, pomůcky i odměny pro soutěžící.

Soutěž probíhala díky dobře domluvené organizaci bez problémů. O hod tomahawkem byl velký zájem, každý chtěl získat odměnové peříčko do indiánské čelenky a něco sladkého.

*Pavel Blažek
žák 5. ročníku*

Soutěž Indiánská stezka

Na oslavě Dne dětí jste si také mohli zasoutěžit na indiánské stezce. Abyste dosáhli sladké odměny, museli jste dokázat, že jste šikovní a obratní jako indiáni a umíte přejít po úzké stezce, přeskákat kameny, prolézt nevelkým otvorem, plížit se pod překáž-

kou.... Na vítěze čekal sladký roller a na poraženého důstojný bombon. Doufám, že se všem soutěž, kterou jsem připravila s kamarádem Lukášem Smolíkem, líbila.

*Johana Filipová
žákyně 5. ročníku*

Skládání obrázků

Chcete si složit obrázek? Tak zněla naše otázka v soutěži, kterou jsem měla na starosti já a moje kamarádka Natka Žabová. Spolu s paní asistentkou jsme si připravily dva obrázky a rozdělily jsme je na dílky. Jednodušší byl pro malé děti, složitější pro starší. Sedly jsme

si pěkně do stínu, aby nikomu nesvítilo do očí sluníčko a v klidu se mohlo skládat. Někomu to šlo lépe, někomu hůře, ale všem se podařilo obrázek složit a všichni tak dostali sladkou odměnu.

*Barbora Luňáčková
žákyně 4. ročníku*

Malování na obličej

S přibývajícím odpolednem přibývalo i dětí v indiánských oblecích, s čelenkami a ozdobami. Aby nic nechybělo, připravila si paní Drábková indiánské malování na obličej. Skvěle jí pomáhala i bývalá

žákyně naší školy Dominika Vondráčková. A protože jim malování šlo pěkně od ruky, stihly namalovat nejen děti, ale i některé odvážné maminky.

SBÍRKA

V pátek na dni Děti jsme pořádali sbírku fondu Sidus a Život dětem, obě na pomoc dětem. Pár dní před sbírkou jsme si udělaly pokladničku a cenovky. Také jsme se seznámily s věcmi, co jsme prodávaly. Byly moc pěkné - třeba zvířecí magnetky, náramky, záložky do knihy. Při pondělním zahájení už jsme všechny děti ze školy trochu nalákaly a brzy jsme uskutečnily první prodej. Náš spolužák, který na Den dětí nemohl, si u nás koupil pro maminku krásně zabalenou porci kvalitní kávy.

V pátek, kdy se konala naše oslava Dne dětí, jsme si ven před budovu školy vyndaly lavici s židlemi a na lavici jsme rozmístily všechny předměty s cedulkami. Den Děti začal a my jsme byly dost napjaté. Říkali jsme si, jestli to zvládneme, jestli to spočítáme správně a jestli nám nebude něco chybět, jestli si někdo něco koupí, jestli budeme umět vše dobře vysvětlit. Ze začátku nám to chvíli trvalo, ale potom jsme se otrkaly. Věci se prodávaly rychle a lidé si je kupovali s radostí. Dokázaly

Když indiánské odpoledne, tak i indiánské ozdoby, oblečení, čelenky. Jak jinak. A tak paní ředitelka nakoupila a obarvila první várku triček, krásná tiskátka, popruhy a barvy a už na zahájení 14 dní před oslavou nám ukázala, jak by indiánské oblečení mohlo vypadat. Malý indiánský obleček pak viděly i maminky ve školce a začala přibývat další trička na obarvení – tentokrát z domova. My, kteří jsme věděli, že při oslavě už na výrobu nebudeme mít čas, jsme si mohli už před oslavou vyrobit čelenky nebo u paní

učitelky Blažkové si vytvarovat a na šňůrku navléknout pořádný zub. Paní Vondráčková nabarvila těstoviny na korále. Vše bylo připraveno. Pan Proche nanosil stoly, paní učitelky všechny připravený materiál a mohlo se začít vyrábět – každý podle své chuti a představ. Zájem byl veliký, a tak bylo fajn, že přišly pomoci i bývalé žákyně albrechtické školy Martina a Jana Zdražilovy, Lenka Sedláčková a Veronika Luňáčková.

Žáci 5. ročníku

Sladkosti na oslavu

Přesně na Den dětí 1. června se sešel v naší družině Klub aktivních rodičů a dětí, který se rozhodl napéct pro děti osvědčené muffiny. Začali jsme tím, že jsme si vše připravili: mouku, čokoládu, olej, cukr, nůtlu, sůl, prášek do pečiva, mléko, odměrky a váhu. Podle připravených receptů jsme začali péct. Míchaly maminky i my děti, formičky se rychle plnily a trouba nestíhala. A tak se peklo i u Kratěnových doma a mam-

ka ještě dojela pro další suroviny. Paní Mylerová stihla i vše počítat, a tak víme, že jsme napekli přes 250 muffinů. Pečení se nám líbilo a muffiny snad udělaly radost zase vám. A že jste neviděli na stolech jen naše muffiny? Další cukroví napekla paní ředitelka, paní učitelky, paní asistentka a několik maminek. Děkujeme.

*Natálie Žabová
žákyně 4. ročníku*

jme, že jako páťačky umíme matematiku nejen v sešitu a u tabule, ale i v praxi. Dobře jsme vracely peníze, zapisovaly jsme si, co jsme prodaly a kontrolovaly jsme, zda máme správný obnos peněz. A hlavně jsme měly radost, že alespoň takhle můžeme pomoci dětem, které nemají takové štěstí jako my.

*Pavla Černá a Terežka
Richterová žákyně 5. ročníku*

Na naší oslavu zavítaly i dvě Dobrotety - paní Bričová a paní Kupková. Prodávaly panenky, které si každý může dokreslit a pak je použít jako mazlivý polštářek. Výtěžek z prodeje pomáhá potřebným, a tak jsme byli rádi, že se u nás podařilo něco prodat. Radost nám také udělalo to, že si Dobrotety odvezly i všechny květiny, motýly a přáníčka, která jsme pro maminky, kterým se předčasně narodila miminka, vyrobili s Klubem aktivních rodičů a dětí. Ať se vám, Dobrotety, daří dělat hodně dobrých skutků.

Soutěž ve skládání totemů

K indiánům patří i totemy. Spolu s paní učitelkou Otavovou jsme je vyráběli při výtvarné výchově 4. a 5. ročníku. Nabarvíli jsme různě velké krabice a na ně jsme nakreslili různé obrázky, které na sebe navazovaly. Vznikly dva totemy. Na Indiánské odpoledne jsem krabice nanosila se svojí spolužačkou Lenkou Brožovou ven pod pergolu. Po slavnostním zahájení a krásném tanečním vystoupení dětí naší školy pod vedením Terezy Richterové začala i naše soutěž. Děti vešele skládaly krabice na sebe a kdo to zvládl, dostal za odměnu fidorku. Starší děti soutěžily i na rychlost, a ten, kdo byl pomalejší, dostal bonbon. Doufám, že se tato disciplína dětem líbila.

Kateřina Vašatová
žákyně 5. ročníku

Výlet na Filipíny

Multikulturní tematiku v učivu Prvouky můžeme poznávat i netradičně. I letošní 3. třída se o tom přesvědčila při návštěvě ekocentra Modrý dům v nedalekých Kosteckých Horkách.

Spolu s lektorkou jsme se snažili prožít část dne jako filipínské děti. Ochutnali jsme jejich tradiční ovoce,

stavěli dům na kůlech, do pestrobarevného oblečení jsme oblékali námi nakreslené figuríny dětí.

Výlet se nám všem líbil, počasi přálo a my budeme na Filipíny rádi vzpomínat. Možná se tam podíváme jednou doopravdy...

R. Blažková, tř. uč.

4. ročník v knihovně

Ve středu 25. května 2016 se 4. ročník vydal s paní Vondráčkovou do albrechtické knihovny. V knihovně nám paní knihovnice nejprve řekla o dobrodružných knihách a o cestě kolem světa. Pak jsme se rozdělili do dvou družstev a paní knihovnice nám rozdala dva papíry s čísly. Podávala

nám otázky a my jsme na ně odpovídali. Naše družstvo prohrálo o půl bodu, ale to nám nevadilo. Program v knihovně se nám moc líbil a těšíme se, že budeme v 5. třídě chodit zas.

Martin Fletcher
žák 4. ročníku

Projekt ke Dni Země

*Odpad, to je velká špína,
není to s ním nikdy prima.
Chrániť Zemi, to se musí,
jen ať si to každý zkusí.
Třídte pěkně odpady,
ať nezbyde na skládky.
Chraňte takto přírodu,
zvířata a ptáky
a nebudme darebáky!*

Básnička dětí z 2. a 3. ročníku

I letos pro nás ve škole připravila paní učitelka Blažková projekt ke Dni Země. Tentokrát jsme se učili o odpadech. V různých předmětech jsme se dozvídali důležité věci, učili jsme se, jak správně třídít, počítali jsme různé úlohy, vymýšleli příběhy a básničky, vytvářeli jsme předměty z odpadů. Na hřbitově odpadků jsme si připomněli, jak dlouho se věci rozkládají. Vše jsme si zopakovali jednak při besedě s jednatelem firma Odeko a také při plnění úkolů na stanovištích. Bylo by skvělé, kdyby tak, jako třídíme ve škole, třídili všichni odpady i doma.

Příběh staré skleničky

Byla jednou jedna sklenička, která se měla úplně úžasně. Lidé se o skleničku starali, pili z ní, čistili ji a dávali pozor, aby se nerozbita. Jednou, když k nim přišla návštěva se psem, tak se pes na skleničku podíval a shodil ji ze stolu.

„Au,“ zakřičela, ale nikdo ji neslyšel. Pak si jí ale všimli a protože byla rozbitá, hodili ji do popelnice. Chudák sklenička nevěděla, co se děje. „Kde to jsem?“ řekla si, co se s ní asi může stát? Napadlo ji, že se už ven nemusí nikdy dostat. Není kolem ní nic hezkého a smrdí to tady. Začala plakat. Vtom se popelnice otevřela, vzal ji nějaký muž v reflexní vestě a vysypal ji do velkého stroje. Ten ujel dlouhou cestu, mezi tím ještě někde zastavil a přisypalo se tam ještě trochu odpadu a jel dál. Po dlouhé chvíli stroj zastavil a skleničku se vším odpadem vysypal na velké místo. Odpadu tam bylo tolik, že si to nikdo nedokáže představit. „Fuj, tady to ale páchne,“ rozčílila se sklenička a porozhlédla se po okolí. Všude viděla samý odpad. Došlo jí že je na obrovské skládce. Myši a krysy tam běhaly a vypadalo to tam jako v té nejhorší noční můře. „Co se mnou bude?“ řekla sklenička a myslela si, že je s ní konec. Všechny krysy, myši a další nestvůry se k ní sběhly a začaly ji očuchávat. Sklenička byla tak vystrašená, že se jí z toho udělala další velká prasklina na těle. A v tom se stal zázrak. Celou skládku rozzářilo světlo, které svítilo zase z nějakého stroje. Z něho vylezla osoba. Byl to hodný pán, který se jel podívat na skládku. Hned viděl, že je mezi odpadem něco, co tam nepatří. Vzal skleničku do ruky a vhodil ji do

pytle. Druhý den ráno ji dal do kontejneru na sklo. Sklenička z toho měla dobrý pocit a jelikož byla unavená, na chvíli si zdřímla. Probudilo ji až natrásní, jede po pásu a není tam sama. Zeptala se skleničky, co byla hned za ní. „Ty, hele, co s námi bude?“ „Co? Ty nevíš, co s námi bude? Teď jedeme do veliké pece, kde nás roztaví a udělají z nás třeba novou skleničku.“ „To je úžasné!“ povzdychla si naše sklenička a začala se těšit. Než se naděla, ocitla se v peci. „Uf, uf, uf. To je ale vedro,“ řekla, ale zavřela oči a vydržela tak

delší dobu. Když oči otevřela, už z ní dělali krásnou vysokou sklenici. „Jé, to jsem krásná a konečně jsem štíhlá, jak jsem si vždycky přála.“ prohlížela se v odrazu jiné skleničky.

Sotva se dostala do regálu, všimla si jí hezká, usměvavá paní se dvěma malými dětmi a hned ji dali do svého košíku. Určitě z ní zase pijí a dobře se o ni starají.

Jakub Horák a Aneta Hajnová
žáci 5. ročníku

Praha

V úterý 24. května jsme v 6,30 nastoupili do vlaku, který směřoval k Praze. Cestou jsme vyplňovali výletní kvíz od paní Drábkové, někteří si stihli zahrát s paní Kratěnovou karty Karla IV. Po dvouhodinové cestě jsme se zvedli. „Konečně jsme tady“, řekli jsme si. Při vycházení z nádraží jsme si prohlédli opravenou kavárnu a zastavili jsme se u sochy sira Nikolase Wintona.

Vyšli jsme a po chvíli jsme se ocitli na Václavském náměstí, kde nás uchvátila obrovská socha sv. Václava se sv. Ludmilou, sv. Anežkou, sv. Vojtěchem a sv. Prokopem. U pomníčku J. Palacha a J. Zajíce jsme si připomněli zase jinou část naší historie. Pak už nás dole na Můstku čekalo imaginárium. V této úžasné budově jsme se dívali na film, prošli zrcadlové bludiště a skončili jsme v aktivní místnosti plné hlavolamů. Hodně času jsme strávili u „pískoviště“, kde jsme přehrnovali písek a tvořili tak nížiny, vodní plochy a hory. Hned bychom si to přáli do naší školy. Na krásné Havelské tržnici jsme dostali šanci něco si koupit na památku. Po krátké cestě úzkými uličkami jsme se ocitli na Staroměstském náměstí u muzea voskových figurín. Každého zaujaly různé figuríny našich

i zahraničních významných osobností. Ve dvanáct hodin jsme už stáli před orlojem a pozorovali jsme apoštoly, kohouta a smrtku. Mezi velkou spoustou lidí se našťásti nikdo neztratil a všichni jsme došli na Karlův most. Tam to taky bylo úžasné. Všude samé stánky, muzikanti a dokonce 2 žebráci. Po schodech dolů a už jsme na Kampě, kde nás čekali holubi, oběd a 3 velká černá mímina na hraní. Šup na lanovku a jelo se. Z lanovky pak hurá na Petřínskou rozhlednu. Po 299 schodech jsme podruhé vydechli: „Konečně jsme tady“, a už jsme se kochali krásným výhledem na Prahu. Přes kopce a schody jsme došli k Pražskému hradu, kde nás zaujalo střídání stráží. Svoji velikostí nás ohromil Chrám sv. Víta. I uvnitř to bylo krásné a velkolepé, hlavně barevná okna. Prošli jsme kolem sochy sv. Jiří, nakoukli jsme do baziliky sv. Jiří a chvíli jsme si odpočinuli. Pak jsme dostali příležitost vyzkoušet naše pláštětky. Začalo totiž trochu pršet. Pár kapek deště nás doprovodilo ke stanici metra. Metro nás zavezlo na nádraží. Po malém zpoždění dorazil vlak, kterým jsme zamířili k domovu.

Byl to nádherný výlet děkujeme.

Johana Filipová a další z 5. ročníku

Exkurze do Hradce Králové

Ve středu 18. května jsme my, žáci 4. a 5. ročníku jeli vlakem navštívit naše krajské město Hradec Králové, o kterém jsme se učili ve vlastivědě.

Ve vlaku jsme od paní ředitelky dostali malý vědomostní kvíz, a tak nám cesta velmi rychle utekla. V Hradci jsme šli nejprve kousek pěšky. Vyfotili jsme se u sochy našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka a přes Pražský most jsme dorazili před Muzeum Východních Čech. O tom, co jsme cestou měli, nám paní ředitelka vždy něco řekla. U muzea nás po krátkém odpočinku čekal Hradecký vláček. Měli jsme ho jen pro sebe. Podnikli jsme

s ním okružní jízdu po městě. Viděli jsme mnoho zajímavých budov a slyšeli jsme spoustu informací. Asi v 11,20 jsme se sešli s paní Ehlovou z Albrechtic. Měli jsme možnost navštívit s ní Krajský Úřad Královéhradeckého kraje. Paní Ehlová nám řekla, jak to na úřadě funguje a o co se krajský úřad stará. Dokonce jsme se mohli podívat do zasedací místnosti. Na konci prohlídky jsme obdrželi několik upomínkových předmětů.

Děkujeme paní Ehlové za krásnou prohlídku a také paní ředitelce za nádherný a naučný výlet.

*Tereza Richterová
žákyně 5. ročníku*

Návštěva zahradnictví

Jednoho květnového dne, po „Zmrzlých“, jsem se s dětmi ze 4. a 5. ročníku vydala do albrechtického zahradnictví k paní Jenčovské. Šli jsme nakoupit sadbu na naši zahrádku. Hned po příchodu na zahradu jsme si připadali jako v ráji, všude spousta květin, větších rostlin i tisíce drobných sazeniček. Naši „Zlobivko-

vé“ přestali zlobit, „Povídalky“ zapomněly povídat, všichni si prohlíželi a poslouchali. Pak začalo nakupování. Nejprve jsme vybrali sadbu do školy a pak děti kupovaly pro své zahradničení nebo rodičům. Paní Jenčovská trpělivě dělala malé balíčky kedluben, salátu, rajčat a sčítala korunnové položky. Děvčatům se zalíbily citronové

muškáty, které prý působí proti komárům. Poděkovali jsme, rozloučili jsme se a spěchali jsme vše nasázet spolu s kedlubnami, které si vypěstovali páťáci, na naše připravené záhony. Krásnou tečku celé návštěvě dal Martin Fletcher, když řekl: „Paní učitelko, ta paní mně připadala jako anděl.“

Světлана Kratěnová ředitelka ZŠ

Přání

Všem čtenářům zpravodaje přejeme krásné léto, skvěle prožité dovolené, které si užijete podle svých přání a při kterých načerpáte hodně sil a energie.

Jak je to s cestovními doklady pro děti?

Rodinné dovolené spojené s cestováním do zahraničí znamená i vyřizování cestovních dokladů. Co vše je potřeba zařídit při cestování s dětmi? Věděli jste například, že i děti mohou do členských států Evropské unie a dalších vybraných evropských zemí cestovat na vlastní občanský průkaz?

Cestovní pas i občanský průkaz jsou pro děti levnější

Blíží se čas dovolených a s ním čeká mnohé rodiny cesta k moři či do hor za hranice České republiky. Pro cestování s dětmi do zahraničí již čtvrtým rokem platí, že i dítě musí mít vlastní cestovní doklad, jelikož v roce 2012 došlo nařízením Evropské unie

ke zrušení možnosti cestovat na zápis v cestovním dokladu rodiče. Pro rodiče to ovšem neznamená, že se jim kvůli pořízení cestovního dokladu pro děti dovolená nějak zásadně prodrazí. Cestovní pas pro dítě do 15 let totiž stojí 100 Kč a dobu platnosti má

stanovenou na 5 let.

Vzhledem k nestabilní bezpečnostní situaci v některých zemích, které byly dlouhodobě turistickými destinacemi, jako například Egypt nebo Turecko, se dá letos očekávat nárůst zájmu o cestování po Evropě, a proto jistě potěší možnost cestovat po většině států Evropy pouze s občanským průkazem. Na ten je nyní možné vycestovat do zemí Evropské unie a také do Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Makedonie, Norska, Srbska, Švýcarska a na Island. Cena za vydání občanského průkazu pro dítě do 15 let je 50 Kč a doba jeho platnosti 5 let.

Cestovní doklady jsou hotové do 30 dnů

O vyřízení cestovního pasu nebo občanského průkazu pro dítě do 15 let žádá zákonný zástupce, tedy zpravidla rodič, kterému stačí s dítětem zajít na nejbližší obecní úřad obce s rozšířenou působností. K žádosti,

kteřou na místě zpracuje úředník, není nutné přikládat fotografii; úředník pořídí fotografii dítěte přímo na úřadu při podání žádosti. Při podání žádosti zákonný zástupce předkládá svůj průkaz totožnosti a rodný list dítěte. V případě, že má dítě vydán již platný občanský průkaz nebo cestovní doklad, lze tento předložit místo rodného listu.

Lhůta pro vydání cestovního pasu nebo občanského průkazu činí maximálně 30 dnů.

V případě vycestování v kratší lhůtě než 30 dnů je možné požádat o vydání cestovního pasu ve zkrácené lhůtě 6 pracovních dnů; tento úkon je ovšem u dětí zpoplatněn poplatkem ve výši 2 000 Kč. Bližší informace k vyřizování osobních dokladů lze nalézt na webu Ministerstva vnitra na adrese: www.mvcr.cz/clanek/osobni-doklady.

Informací není nikdy dost

V případě, že má dítě cestovat

mimo Evropskou unii, doporučujeme se předem informovat u zastupitelského úřadu daného státu, jaké jsou podmínky vstupu, pobytu a vycestování s nezletilým dítětem. Je také třeba dát si pozor na to, že některé státy mimo Evropskou unii mohou vyžadovat určitou minimální dobu platnosti cestovního dokladu při vstupu na jejich území nebo ukončení pobytu – nejčastěji činí požadovaná minimální doba platnosti 6 měsíců.

Podrobnosti k těmto i dalším podmínkám (např. vízová povinnost) lze zjistit u zastupitelského úřadu daného státu, popřípadě je lze nalézt na webu Ministerstva zahraničních věcí www.mzv.cz v sekci „Cestujeme“ a dále v části „Státy a území – informace na cesty“.

*Mgr. Jana Vildumetzová
náměstkyně ministra vnitra
pro řízení sekce veřejné správy*

Nepál – země pod Everestem

18. března 2016 od 19:30 hodin v sále U Krbů začala přednáška o Nepálu, kterou vedla Ing. Jana Matičková. Tuto federativní demokratickou republiku navštívila vloni na podzim především kvůli výstupu do základního tábora Mt. Everest.

Účastníci přednášky shlédli fotografie, které detailně dokumentovaly cestování z Káthmándú na Mt. Everest. Dozvěděli se spoustu zajímavých informací o tamní kultuře, náboženství, přírodě, expedičním

výšlapu do základního tábora Mt. Everest a dopadu turismu pro tuto oblast.

Milým překvapením bylo, že besedu navštívilo přes 50 lidí. Nejen návštěvnost potvrdila zájem o cestopisné přednášky, ale i odevzdané anketní lístky, které byly vloženy v minulém zpravodajském čísle. Větší zájem je též o přednášky o zdravém životním stylu, výstavy a různé vzdělávací programy.

*Kristýna Velísková,
předsdkyně kulturní komise*

NONSTOP POMOC – TÍŠŇOVÁ PÉČE

Pokud vy nebo někdo ve vašem okolí potřebujete zvýšenou péči, protože spadáte do kategorie seniorů nebo zdravotně postižených občanů, ale nemáte nikoho, kdo by se o vás denně staral, zvažte možnost využití služby Tíšňová péče.

Za jednorázový poplatek 2.000,- Kč bude ve vašem domě nebo bytě nainstalována tíšňová stanice. Její součástí je telefon mluvící do prostoru bytu, který je napojený na operátora tíšňové linky. Uživatel tíšňové péče nosí doma stále při sobě dálkový ovladač velikosti krabičky od zápalek s tlačítkem, které mu po stisknutí umožní hlasový kontakt s operátory dispečinku z kteréhokoliv místa v jeho bytě.

Součástí vybavení je také čidlo, které sleduje pohyb v bytě pro případ, že by uživatel nedokázal stisknout tíšňové tlačítko – pokud uživatel neprojde v nastaveném časovém úseku kolem čidla, technické zařízení samo oznámí ope-

rátorovi dispečinku, že v bytě není něco v pořádku, a operátor se s uživatelem prostřednictvím prostorového telefonu ihned pokusí spojit a v případě potřeby zprostředkuje okamžitou pomoc (lékař, policie, hasiči apod.). Kromě jednorázového poplatku za zavedení služby se platí ještě měsíční paušální poplatek 500 Kč, v rámci kterého jsou 3 výjezdy zdarma.

Na začátku roku 2016 proběhl v Albrechticích dotazníkový průzkum. Přestože na několika dotaznících občané uvedli, že mají o službu zájem, nepřipsali svůj kontakt. Proto znovu prosíme – pokud máte zájem o více informací nebo rovnou o zavedení služby, dodejte na OÚ Albrechtice nad Orlicí své telefonní číslo, případně adresu – my vám zprostředkujeme návštěvu sociálního pracovníka odboru sociálních věcí, MěÚ Kostelec nad Orlicí.

Eva Králová, místostarostka obce

Poděkování

Firma Lesoškolky s.r.o., 1. Máje 104, 533 13 Rečany nad Labem, děkuje Obci Albrechtice nad Orlicí, zastoupené panem starostou a zastupiteli obecního úřadu, za darovanou dvě jízdní kola, která byla předána předávacím protokolem č. 2016/MS/487. Obdržena jízdní

kola byla předána p. Vackovi a byla opravena v hodnotě Kč 492,-. Kola slouží brigádníkům ve firmě Lesoškolky s. r. o. na středisku Albrechtice n. Or. Za dar za firmu Lesoškolky s. r. o. děkuje vedoucí střediska Albrechtice n. Or.

Danuta Prokůpková.

Poděkování Mysliveckému spolku Zelené háje

Rád bych poděkoval členům Mysliveckému spolku Zelené háje Albrechtice nad Orlicí za jejich aktivní přístup k výkonu mysliveckého práva při odlovu kormorána velkého. Jak mnozí víte, tento predátor se živí rybami. V posledních letech si tito ptáci oblíbili i naše Orlice a v hojném počtu zde tráví zimu. Přitom intenzivně decimují rybí obsádky jak v samotné řece, tak i přilehlých hospodářských rybnících.

V současné době je jediná možnost, jak tuto devastující činnost kormoránů tlumit a tou je jejich odstřel. Pro někoho příliš tvrdé opatření, pro sportovní rybáře a producenty tržních ryb jediná naděje, že v našich vodách přežijí alespoň některé druhy ryb.

Přestože odstřel kormorána je po myslivecké stránce náročný a samotnému lovcovi nepřináší žádný užitek, podařilo se i letos ulovit alespoň část kormoránů, kteří zde v zimě pobývají. Obec tuto aktivitu myslivců dlouhodobě podporuje a za každého uloveného kormorána poskytuje mysliveckému sdružení finanční odměnu.

Věřím, že tato spolupráce bude trvat i nadále a že bude přibývat i myslivců, kteří se odlovu budou intenzivně věnovat.

Za tu letošní aktivitu děkuji všem myslivcům, kteří našli čas i chuť opustit teplo svého domova a v nepříznivých podmínkách vyrazili na ochranu rybářských revírů a hospodářských rybníků.

Jaromír Kratěna, starosta obce

Myslivecká kronika Albrechtice nad Orlicí a okolí

(6. pokračování)

Rok 1966 začíná vystoupením z mysliveckého sdružení JEZOVINY pana Miroslava Procházky, lesníka z hájovny v Jezovinách, což nese název mysliveckého sdružení, dále vystoupil František Janouch z důvodu pobytu v zahraničí a Jindřich Samek ze Štěpánovska. Nově přistoupil Josef Barták ml. z Nové Vsi. Stav členů byl 25.

Protože i nadále zůstává v platnosti usnesení, aby každý rok byly provedeny volby výboru, nebylo tomu ani jinak v roce 1966. Níže zvolený výboru v tomto roce měl výhodu, že nedocházelo po několik let ke změnám v hlavních funkcích. Výbor začal pracovat v tomto složení: Vojtěch Josef ml. – předseda, Hroch Jan – místopředseda, Šarf Vlastibor – myslivecký hospodář, Štrombach Josef – jednatel, Ing. Jiří Barták – finanční hospodář, Velíšek Václav – člen výboru, Kovaříček Josef – člen výboru, Izák Jiří – předseda revizní komise, Šimr Václav – člen revizní komise.

Tento výboru rozhodl o vytvoření plánované činnosti na dobu 10 let, a to především po stránce myslivecké, hospodářské a zajištění mechanických prostředků, nezbytně nutných k provozování myslivosti.

Každý člen musel odpracovat 40 brigádnických hodin. Pro myslivost 25, pro Místní nár. výbor 5, pro Státní lesy rovněž 5 hod. Dále pro JZD rovněž 5 hod. s dodatkem, že dle potřeby i více. Evidenci brigádnických hodin evidoval místopředseda a podával zprávu na výboru MS. Brigády byly svolávány obězníkem a pozvánkou.

Zvláštní pozornost byla věnována a zaměřena na škodnou, neboť zjištěné škody byly nevyčísitelné. Nejvíce škod bylo na hnízdících bažantech a zvěři zaječí. Toulavé kočky a několik toulavých psů toho byli dokladem. Dále lišky, ale i kuny skalní a tchoři měli zásluhu na likvidaci zvěře v přírodě. Kuna skalní i v běžných obydlích.

Na výroční členské schůzi nebyl jenom volen výbor a všechna tato opatření, ale i odměny pro některé aktivní členy. Pan Václav Šimr obdržel knihu s věnováním za příkladnou dlouholetou činnost v myslivosti. Další členové obdrželi náboje za aktivní práci ve prospěch myslivosti. Za úspěšnou činnost v lovení škodné byly odměněni Hroch Jan, Ing. Khýn František a Kovaříček Josef.

Byl pořádán Myslivecký ples a v první polovině roku taneční zábava, což přineslo finanční prostředky do pokladny. Rovněž měsíc červen – měsíc myslivosti byl uspořádán v restauraci Jednoty U Pošty za účasti 58 osob. Byl promítnut film a přednáška o myslivosti a její význam v současné době.

V roce 1966 bylo odpracováno 1230 brig. hodin a splněn byl plán této činnosti. Část těchto hodin byla odpracována pro JZD, což mělo své opodstatnění, neboť vedení JZD nám zajistilo dodatečné množství odpadového zrna pro zvěř pernatou. Byla rovněž přidělena louka pro sklizeň sena, což bylo použito v zimním období pro zvěř spárkatou.

Výbor se v této době zaměřil na dostatečné množství lovecky upotřebitelných psů s tím, aby majitelé byli členy mysliveckého sdružení.

Nyní se zaměříme na období 1967 – 1975, kdy došlo k mnoha změnám a to jak v členské základně, tak v samotném sdružení, kde bylo vykonáno mnoho práce ve prospěch přírody i myslivosti.

Po absolvování mysliveckých zkoušek byli přijati další členové a to Josef Voda, Plašil Zdeněk, Plašil Jaroslav, Balvín Karel o něco později Jiří Krb, Zdeněk Sekyra a Zdeněk Rolc z Holic. To byla značná posila pro myslivecké sdružení, neboť většina byla v produktivním středním věku. V roce 1968 byl rovněž přijat za člena Josef Brandejs z Albrechtic. Naopak odešel do sousední Lípy n. Orlicí Ladislav Horčíčka, který v této

obci bydlel.

Bohužel jsou i smutné události, které vždy zanechají smutek a bolest. V roce 1969 nečekaně opustil naše řady člen výboru Ing. Jiří Barták, a to ve věku pouhých 38 let. Zanechal velkou bolest celému našemu kolektivu, ale i svojí rodině a všem blízkým. V roce 1970 nás opustil rovněž nečekaně Václav Cerman z Nové Vsi, který zemřel po nešťastném úraze v lese, kde pracoval. Rovněž v tomto roce zemřel Jaroslav Urbánek rovněž z Nové Vsi. Poslední den v roce 1971 ve věku 65 let odešel do věčných lovišť Jan Hroch, člen výboru a dlouholetý myslivec. Se všemi se myslivecké sdružení rozloučilo důstojně, projevem nad rakví mysliveckou stráží, neboť každý z nich tu zanechal část svého života.

Systematická práce se začala projívat i na zvýšeném množství drobné a spárkaté zvěře v honitbě. Zatímco

v roce 1966 – 1968 bylo uloveno za sezónu kolem 30 zajíců a 50 bažantů. V roce 1969 bylo uloveno 60 zajíců a 136 bažantů, kohoutů, neboť slepice byla chráněna. Dále uloveno 31 kusů zvěře srnčí a 1 ks divočáka, který byl vyměněn do Chotče za 10 ks živých zajíců pro osvěžení krve, což bylo provedeno i v letech dalších. Jen pro zajímavost, v lese u Poběžovic bylo uloveno 25 zajíců a 8 bažantů. Kmenové stavy byly dodrženy, což se projevilo v dalších letech na výřadech.

Rok 1969 byl v zimním období poznamenán doslova katastrofou. Napadl mokřý sníh a zanechal v lese nepředstavitelné škody. Způsobil mnoho polomů a každá lesní cesta byla zatarasena. Na likvidaci těchto polomů bylo z naší strany 5 brigád, což bylo velmi oceněno Lesním závodem ve Vysokém Chvojně.

Pokračování v příštím vydání zpravodaje.

Nabídka zaměstnání

Společnost Milan Černý – Sklotex plasty přijme muže do dvousměnného provozu, dělnická profese.

Firma se nachází v Týništi nad Orlicí.

Více informací na telefonním čísle 725 241 951, emailu tomas.cerny@sklotex-plasty.cz nebo osobně.

Prodám krásný pozemek

obdélníkového tvaru o rozloze 1986 m² na samotě s jedinečným výhledem do přírody, který se nachází v klidném místě v Albrechticích nad Orlicí. Pozemek je dle územního plánu určen k výstavbě, dle hydrogeologických výzkumů je přímo na pozemku naleziště vody. Pozemek zatím není napojen na síť, elektrický kabel končí v pilíři na vedlejším pozemku. Cena cca 480 000 Kč.

Kontakt: 725 241 951
Email: tomas.cerny@sklotex-plasty.cz

Knihovna

Vítám Vás v knihovně a opět vám nabízím několik titulů:

Pro děti:

„Neuvěřitelné září“ – Tajný deník Tomáše S. napsala Braunová P. Desetiletý Tomáš má strach. Dějí se kolem něho podivné věci a on o nich nikomu neřekl ani slovo. A protože si už neví rady, začne si tajně psát deník. Jemu prozradí, co se stalo o prázdninách a proč prožívá tak neuvěřitelné září. Když se v létě na táboře při jedné hře ukryl s kamarádkou v poli pšenice, byly svědky neobyčejné události...

„Děsivé dějiny – Irsko“. Děsivé dějiny Irska ale vyprávějí o mnoha staletích hrozných skutků, krutými keltskými náčelníky a trpícími svatými počínaje a neklidným 20. stoletím konče. Dozvíte se, či válečníci chodili do boje nazí, jak se udělat neviditelným atd...

„Běž, chlapče, běž“ – Orlev U. Od osmi let žije sám v lesích. Má neuvěřitelnou vnitřní sílu... O chlapci Srukovi podle skutečného životního

příběhu J. Friedmana. Bylo mu pět let, když Němci obsadili Polsko, teď je mu osm a on se v nelidských podmínkách musí o sebe postarat sám. Žije v hlubokých polských lesích jako štvanec...

„Zvířecí nemocnice – srnec v nouzi“ – Gesslerová T. Mária má velký sen. Touží se stát zvěrolékařkou. A zkušenosti už má víc než dost. V tatínkově ordinaci je nepostradatelnou pomocnicí – dává pít zvířátkům z láhve, přikládá jim obvazy či měří teplotu...

„Čaroslečna“ – Blacker T. Do školy Svatého Bartoloměje přišla nová učitelka. Od chvíle, kdy vstoupila poprvé do třídy, bylo všem dětem jasné, že není jako ostatní pedagogové. Slečna učitelka Čarská, řečená Čaroslečna, má kouzelnou krysou, trochu nevyhovovanou sovu, ale především zvláštní schopnosti. A tak se brzy začnou dít věci, o kterých si děti dosud myslely, že jsou možné jen v pohádkách.

„Simpsonovi – odvaz“ – komiks

Pro dospělé:

„Krev na lopuchu“ – Vondruška V. Výbor povídek z tvorby tohoto autora obsahuje dva tucty příběhů s detektivními zápletkami, které se odehrávají v různých dobách od středověku až do 18. století. Příběhy, v nichž se autorovi podařilo dokonale zachytit dobovou atmosféru, zavedou čtenáře do prostředí hradů, měst i vesnic a nabídnou mu nečekaná rozuzlení...

„Rybí krev“ – Hájiček J. Po patnácti letech strávených v cizině se Hana v roce 2008 vrací do polozatopené vesničky na břehu Vltavy, kde vyrůstala, chtěla se vdát a být učitelkou ve zdejší jednotřídce. Ale všechno je jinak – na vylištěné návsi stojí sama. Má však odvalu podívat se zpátky, má odhodlání ptát se sama sebe i lidí, kteří pro ni kdysi mnoho znamenali. Člověk po čtyřicítce si chce udělat pořádek sám v sobě, uzavřít konečně staré záležitosti a bolesti, říká Hana, když se po dlouhých letech setkává s otcem, bratrem a kamarádkami z dětství.

„Vždy s láskou, Petra“ – Němcová P. Příběh o statečnosti a nalezení

skrytých darů života.

Před odjezdem z Čchiengmaj jsme se Simonem navštívili jeden podivuhodný chrám, kde mniši rozdávají látkové náramky. Náramek chrání svého nositele a jakmile si ho necháte uvázat, musíte ho nosit, dokud sám nespadne. Ženám se náramek uvazuje na levou ruku a mužům na pravou, ale z nějakého důvodu nám ho oběma uvázali na pravou....

„Štvanci“ – Kessler L. Zbytek úderného pluku SS Wotan pod vedením Kuna von Dodenburga se na svém pochodu z jihu Francie do Říše dostal do pohoří Vogézy.

Jednoho dne se na místě objeví záhadné letadlo s poručíkem vrchního velitele SS, přinášející rozkaz, aby se Wotan hlásil u plukovníka na jednom z místních hradů...

*Na shledanou v knihovně každou středu od 17 do 19 hodin se na Vás těší Vaše knihovnic
Jaroslava Svobodová
www.knihovnaano.wz.cz*

Blahopřání k životnímu jubileu

Dne 4. 6. 2016 se dožil významného životního jubilea – 90 let, náš občan, pan Ladislav Bureš. Jsem rád, že pan Bureš, držitel čestného uznání obce za zásluhy o rozvoj naší obce se jej dožil ve zdraví a dobré mysli. Přeji mu i do dalších let pevné zdraví, štěstí, stále dobrou náladu a krásné zážitky se svými právnučaty, vnoučaty, dětmi a všemi co jej mají rádi.

Pan Ladislav Bureš pracoval ve prospěch Albrechtic nad Orlicí již od roku 1951 jako dobrovolný člen komise místního hospodářství obce.

V roce 1967 byl zvolen poslancem Místního národního výboru v Albrechticích nad Orlicí a současně i předsedou komise místního hospodářství.

Po sloučení Albrechtic nad Orlicí s městem Týniště nad Orlicí byl v roce 1976 zvolen poslancem a místopředsedou Městského národního výboru Týniště nad Orlicí. V této funkci pracoval nepřetržitě až do konce února 1990.

Ve funkcích, které zastával, se významnou měrou zasloužil o výstavbu a rozvoj Albrechtic nad Orlicí i okolních obcí. Mezi důležité stavby realizované v naší obci v jeho funkčním období patří zejména výstavba chodníků a zpevněných místních komunikací, výstavba samoobslužné prodejny potravin a budovy současného obecního úřadu. Za svoji práci byl několikrát vyznamenán. Je držitelem několika oborových čestných uznání a diplomů, státního vyznamenání za vynikající práci, stříbrné plakety za budování okresu Pardubice a státního vyznamenání za zásluhy o výstavbu.

*Jaromír Kratěna
starosta obce*

Dne 4. 6. 2016 oslavil pan Ladislav Bureš své 90-té narozeniny. Děkujeme všem gratulantům za přání a dárky.

Rodina Burešova

▲ Oslava životního jubilea pana Bureše (zleva: L. Bureš, členka SPOZ - J. Červinková, starosta obce - J. Kratěna).

Zaměstnanci obecního úřadu přejí všem čtenářům zpravodaje příjemné prožití období dovolených a prázdnin.

Sbor dobrovolných hasičů Albrechtice nad Orlicí

Ve druhém čtvrtletí naší jednotce nebyl vyhlášen žádný poplach na požár, technický zásah či jinou událost. Přesto však část naší jednotky prošla ohnivým peklem. Díky dobré spolupráci s hasiči z Týniště nad Orlicí nám bylo nabídnuto zúčastnit se výcviku ve flashover kontejneru ve Vysokém Mýtě. Taková nabídka se neodmítá, už jen z toho důvodu, že tento výcvik je z kapacitních důvodů umožňován spíše jednotkám Hasičského záchranného sboru, tedy profesionálním hasičům a jednotkám vyšší kategorie JPO 2 a JPO 3, což jsou například Týniště nad Orlicí, či Nové Město nad Metují, se kterými jsme na výcvik měli jet. Proto jsme neváhali a nabídku přijali. A co to vlastně flashover kontejner je? Je to sestava kovových kontejnerů, ve kterých se běžně přepravuje zboží na kamionech, vlcích a lodích. Jsou sestaveny a upraveny tak, aby imitovaly bytový, či kancelářský prostor a způsoby šíření požáru uvnitř místností. Dva pondělky před akcí jsme si procvičovali práci s kombinovanou proudnicí, neboť ani to není úplně jednoduchá záležitost. Většina hasičů má počátku problém ovládat kombinovanou proudnicí tak, aby se dostalo správné množství vody do správného místa, pod správným úhlem a při správném tlaku. Vývoj jde kupředu a i dnešní moderní proudnice mají několik dalších funkcí, než jen vodu pustit a zastavit. Dá se také regulovat průtok vody, měnit kompaktní proud na clonový, nastavit úhel jeho rozstříku... To vše zvládnout a nezamotat si ruce dá zabrat. 21. května jsme tedy vyrazili do Vysokého Mýta na stanici Hasičského záchranného sboru pardubického kraje. Naše návštěva začínala na učebně, kde nám bylo vysvětleno, co se od nás očekává, co naopak máme očekávat my, a jak se chovat,

aby se nikomu nic nestalo. Následovalo opět procvičení vstupu do hořící místnosti. Sice to bylo ještě ve dvore hasičské stanice, ale už tam jsme byli propoceni a mokří od neustálého stříkání do dveří, které jsou zajímavé tím, že když se jimi vejde dovnitř, vyleze se zase venku, neboť jsou umístěny uprostřed travnaté plochy a slouží k nácvičení vstupu do pomyslné hořící místnosti. Když instruktor usoudil, že už to stříkání alespoň trochu ovládáme, přesunuli jsme se na samotný výcvikový polygon, který se nachází nedaleko vysokomýtského letiště. Nejprve bylo třeba narovnat dřevěné palety do topeniště v kontejneru, zažehnout oheň a nechat ho trochu rozhořet. Mezi tím jsme se oblékli do zášahových oděvů, na záda navlékli dýchací přístroje, přes sebe přehodili nehořlavé převlečníky a nasadili si zapůjčené zášahové přilby, které byly podle jejich stavu již několikrát v kontejneru použity. Ty naše, téměř nové, by ve vysoké teplotě utrpěli újmu, za kterou by nás pan starosta vzhledem k jejich vyšší pořizovací ceně asi nepochválil. Když bylo topeniště rozhořené, posedali jsme si do kontejneru na podlahu a čekali, co se bude dít. Po uzavření všech větracích otvorů se díky malému přístupu vzduchu do topeniště začal tvořit hustý horký kouř, který tvořil neutrální rovinu mezi kouřem klesajícím od stropu a vzduchem u podlahy. Po otevření dveří se zdánlivě neškodný ohýnek čekající na kyslík probudil k životu a během pěti vteřin došlo pár centimetrů nad našimi hlavami k mohutnému vzplanutí a následnému hoření horkého kouře. Byla to zajímavá, avšak velmi teplá podívaná. I přes třívrstvý zášahový oděv a nezbytné spodní prádlo nás vlivem sálavého tepla pálily nohy. Během asi patnácti minut grilování jsme poznali několik jevů,

kteří se vyskytují při požárech v uzavřených místnostech. Po opuštění prostoru jsme museli nechat vychladnout rozpálené oděvy a potom se částečně odstrojit. Částečně jen proto, že nás čekal další úkol. Po doplnění tekutin a opětovném vybavení dýchacími přístroji a ochrannými oděvy nás čekalo vniknutí do rozpáleného kontejneru, vyhledání osoby a ochlazení či uhašení hořícího prostoru. Nebylo to snadné, neboť se vše provádělo ve velmi zakouřeném prostředí, kde nebylo vidět vůbec nic a vše se zjišťovalo hmatem nebo poslechem. Když si toto všichni vyzkoušeli, následovalo odstrojení a vyhodnocení celé akce, která pro nás byla velice užitečná. Osvojili jsme si práci s kombinovanou proudnicí, vyzkoušeli si pohyb v neznámém prostředí a na vlastní kůži pocítili, jak takový oheň dokáže zahrát. Doufám ale, že zkušenosti zde nabyté nebudeme nikdy potřebovat.

V měsíci květnu byli odesláni dva

noví členové jednotky do Bílých Poličan na dvou denní kurz nositelů dýchací techniky a v červnu na ověřovací kurz strojníků další tři členové, kteří si po pěti letech ve funkci strojníků zopakovali ovládání hasičské techniky.

Mimo výcviku prováděla naše jednotka různé činnosti pro obec. Bylo třeba zavlažit nově vysetý trávník v Tyršově ulici, dále pak pomoci při organizaci dětského dne v areálu školy a asistovat při kácení májky.

Sbory dobrovolných hasičů Lípa nad Orlicí a Třebachovice pod Orebem nás u příležitosti oslav požádali o ukázkou naší techniky. Takže jsme předvedli náš Mercedes a provětrala se i koněspřežná stříkačka zvaná Barča.

Takže v první polovině roku jsme prožili spíše příjemné kulturní akce a doufáme, že to v tomto duchu bude pokračovat i nadále.

Josef Jakl, velitel JSDH

▲ Výcvik ve flashover kontejneru ve Vysokém Mýtě.

Čarodějnice

Letošní slet čarodějnic se obzvláště vydařil. Hojná účast byla znát již na průvodu, který vyšel od restaurace U Krbů směrem na hřiště v Borku. Tentokrát se ale musel průvod čarodějů a čarodějnic na hřiště probojovat lesem plným kouzelných bytostí. Řádili tu upíři, pavouci, utancovat se nás snažila divoženka, bílá paní nás učila chůzi po cimbuří a s hejkalem jsme si jak se patří zahulákali. Na hřišti nás tancem přivítala skupina SMOT a proběhlo vyhodnocení nejhezčí čarodějnice. Čarodějnice byly mimo jiné odměněny také novými modely létacích košťat z dílny pana Josefa Piče. A když zaplály ohně strhl se ten správný čarodějnický rej, který završil ohňostroj. Děkujeme všem, kteří pomohli tuhle prima akcičku zrealizovat!

*Za kulturní komisi
Jaroslav Kupka*

Výlet po Labi z Poděbrad lodí Král Jiří

Sobotní ráno 11. června ukazovala zamarčenou oblohu. Temné mraky nás provázely téměř celý den na výletě do Poděbrad. Menší zmatky vznikly ještě před odjezdem avizovaným od restaurace U Krbů. Pan řidič krásného nového autobusu neriskoval problémy s otáčením v rozbudované silnici a zajel o kousek dál na autobusovou zastávku, čímž poslušným cestujícím vznikl dojem, že jsme jim ujeli. Většina účastníků nastupovala v Albrechticích, ostatní jsme nabrali v Týništi a pár dalších cestou. V Týništi nastoupila vedoucí zájezdu pí Eva Dušková – cestovní kancelář DUKO, která zajistila dopravu, rezervaci míst na lodi, rezervovala jídelnu a celým výletem nás provázela. Během jízdy nás pí Eva seznámila s historií Poděbrad a nastínila nám, co vše můžeme během návštěvy lázni vidět. Já jsem se držela spolu několika dalšími paní Evy. Procházku lázeňským areálem

jsem zpestřila ochutnávkou minerální vody z pramenu prof. Libenského. Dešťová přeháňka nás zahnala do jedné z kaváren. Po dobré kávičce jsme pokračovali prohlídkou muzejní výstavy o historii lázeňství v Poděbradech. Samozřejmě že jsme neminuli bez povšimnutí květinové hodiny a prohlédli si Jiřího náměstí a mnozí využili nabídku zdejších obchodů k nákupům. U sochy Jiřího z Poděbrad jsme se shromáždili, abychom sešli společně na nábřeží Labe a naložili se na výletní loď Král Jiří. Po hodinové plavbě provázené dešťovou přeháňkou jsme přesunuli do restaurace Bílá růže na pozdní oběd. Řádně posilnění jsme o půl čtvrté vyjeli směrem na Chlumec nad Cidlinou. Tu jsme se prošli pěkným zámeckým parkem a užili trochu slunečních paprsků. V podvečerních hodinách jsme dorazili zpět do Albrechtic.

Jaroslava Kupková

Konec dobrý, všechno dobré?

A máme tu další, nejenom fotbalový rok.

Ano, druhé vydání zpravodaje vyjde v červnu, ale my se vlastně díváme zpět a říkáme, co se v našem oddíle událo prakticky za celý půlrok. A tak začneme popořádku.

Silvestrovský fotbálek se vydařil, ale hráči se moc nezdrželi, připravený silvestrovský guláš zbyl. Proběhla letošní první výborová schůze.

13. února jsme pořádali další ples fotbalistů. Možná, že se někdy archivářům podaří zjistit, kolikátý v pořadí.

Bohužel nezáměr členů SK nevyvážil úsilí, které jsme vynaložili na přípravu. Přišlo pouhých 60 návštěvníků a v tom bylo jenom šest fotbalistů. Díky bohaté a připravené tombole jsme odešli se ziskem.

Týden po konání plesu jsme pozvali hosty na vepřové hody na hřiště do Borku. I tady jsme očekávali větší návštěvu, než nakonec byla.

Letošní „Otvírání hospůdek“ připadlo na Bílou sobotu 26. března. A na to, že jsou svátky velikonoční, tak spíše platí březen – za kamna vlezem. Ranní teploty okolo 5 ti stupňů a ne nijak hustý, ale přece déšť. Proto byla návštěva slabší než v minulém roce.

Druhý týden v dubnu proběhla na hřišti brigáda na odstranění laviček. Důvod: do konce dubna mají být pokáceny borovice v areálu a to by lavičky asi nepřežily. Bohužel účast, jako vždy, pouze výbor. Předseda; sekretář; O. Straka a M. Süsser. V zimě a dešti udělali potřebné, ještě stačili odvézt dřevo na ohoblování k M. Faltovi do Štěpánovské.

A ve čtvrtek 14. 4. do areálu dorazila technika a obecní dřevorubec Milan Pič. Udělali paseku. Byly pokáceny všechny borovice, většinou z důvodů

hotové dřevní hmoty. Borovice sice poskytovaly částečný stín v parných slunečných dnech, ale také značně znečišťovaly lavičky a stoly, taneční parket, jehličím a šiškami. Na rozdíl od návsí se s novou výsadbou nepočítá. Zbyly pařezy, bude nutné je nějakým způsobem odstranit.

Po sportovní stránce se neudálo nic mimořádného nebo nečekaného. Kádr hráčů zůstal téměř beze změn. Hostování u nás ukončil brankář Lukáš Jozl z Horního Jelení, který měl nemalou zásluhu na udržení krajské soutěže pro další soutěžní rok. Hráči začali zimní přípravu pod vedením trenéra Mgr. Rosti Kchopa a nemusíme si nic namlouvat, účast byla prachbídná. To se také odrazilo ve výsledcích na zimním turnaji PAMAKO. Ani jedno vítězství, pouze jedna remíza s Máteřovem 3:3. Potřebovali jsme také získat náhradu za Lukáše Jozla, neboť o Michala Králíka opět projevil zájem Holice a zůstal pouze Dominik Beran na dvě družstva. Po složitých jednáních se nám podařilo získat na hostování Jakuba Hlaváče ze sousedního Týniště.

Podle požadavku nového občanského zákoníku jsme museli opravit název oddílu. Povedlo se na třetí pokus, kdy nám byla žádost poslána od Krajského soudu k doplnění. A tak současný název je SK Albrechtice nad Orlicí z.s. a sídlo je Na Výsluní 275. Je to vše, proto z.s., neboť, kdo nemá z.s., je zrušen.

A přiblížilo se zahájení jarní části sezóny. Na Josefa v sobotu 19. března výbor vyhlásil brigádu na přípravu areálu. Odzimování už dříve provedli O. Straka a M. Süsser. Také uválcování hlavní plochy si vzal na starost Míla, a když vyšla vstříc ředitelka Lesoškokle D. Prokúpková, byl traktor k dispozici přes silnici.

Začátek a průběh soutěže nás neza-

stihl v nejlepší pohodě. V prvních třech zápasech, které se hrály doma, jsme ukořistili pouhý jeden bodík a křčili jsme se na posledním místě tabulky. Je pravdou, že se v podstatě „o nic“ nehraje, ale my chceme vidět hezkou hru a samozřejmě branky a vítězství. Od začátku soutěže provázela A mužstvo také smůla a zranění. Že by následek zimní přípravy? A tak docházelo k situacím, kdy měl trenér na lavičce pouze dva náhradníky a to sebe a obětavého „mladíka“ Martina Krčmáře. I přes tento nedostatek se nakonec dostavily lepší výsledky. Začalo to výhrou doma nad Černíkovcem, dále nečekáný bod ze Dvora Králové.

Dále jsme bodovali na hřišti Doudleba a Opočna. To už jsme se odpoutali ze dna tabulky a v současné době, tři kola před koncem soutěže jsme na čtvrtém místě.

Horší je situace v našem B čku. Sice se zapojili mladí, ale vzhledem k situaci v A mužstvu, museli potencionální hráči B čka nastupovat za první mužstvo

a tak v B čku začínáme v podstatě od začátku. Výbor dokonce uvažoval o zrušení a odhlášení ze soutěže. Ale úkolem oddílu je, co největšímu počtu zájemců umožnit hrát fotbal. Pokud ovšem mají zájem hrát a účastnit se tréninků a zapojit se i jinak do života oddílu. To se projevuje pouze u těch mladých tváří a to je zatím málo. Tři kola před koncem soutěže je mužstvo na posledním místě tabulky. V případě plného bodového zisku by mohlo odvrátit hrozbu sestupu do nejnižší třídy. Pokud pomohou hráči z kádra A čka, je to reálné.

A nakonec naši nejmladší. Mladší přípravka se v základní části umístila na 6. místě a je radost se na budoucí tahouny albrechtické kopané dívat. Je pravda, zatím jich máme jenom sedm, ale je to naděje. Na starší přípravku jsme neměli dostatečný počet hráčů a tak nastupovali pod hlavičkou Borohrádku B. A tak o dalším vývoji naší kopané zase přistě.

*Za SK Albrechtice n. O.,
Jaroslav Hlušíčka*

Upozornění

Vážení spoluobčané, v důsledku dlouhodobě trvajících sucha dochází k silnému zhoršení zdravotního stavu lesních porostů, které se projevuje jejich odumíráním.

Situace je špatná i v lese zvaném „Borek“ kolem fotbalového hřiště i za „Hradečnickí“. Tento stav nás vedl k rozhodnutí změnit plán těžeb dřeva a smýtit část poškozených porostů v „Borku“. Jedná se o lokalitu za „Hradečnickí“, kde v srpnu nastoupí harvesterová technologie a dojde k vytěžení cca 400 m³ oslabených stromů.

Z důvodu nebezpečí ohrožení života či zdraví při provádění těžeb upravit, vzhledem k situaci, trasy svých procházek. V nastávajícím létě Vám přeji hodně zdraví a příjemných zážitků a našim lesům více vody.

*Lesu zdar!
Radomír Charvát lesmistr-jednatel společnosti
Lesní družstvo Výsoke Chvojno s.r.o.*

90 let albrechtického fotbalu

(3. část)

Rozhodnutím valné hromady z 29. listopadu 1991 byl přijat opět tradiční historický název Sportovní klub Albrechtice nad Orlicí. Klub se stal samo-statným právním subjektem s jediným oddílem a to fotbalovým. Do funkce předsedy byl zvolen Jiří Špaček, který byl v této funkci až do r. 2002. Má velké zásluhy na rekonstrukci hřiště v Borku a jejich následnou údržbu.

U příležitosti obnovení názvu SK bylo 12. září 1992 uskutečněno setkání bývalých hráčů a funkcionářů albrechtického fotbalu všech generací. U této příležitosti byla uspořádána zdařilá výstava historických i soudobých fotografií ze života klubu, byl vydán almanach. V r. 1994 jsme konečně korunovali svoji snahu o postup A-mužstva do I. B třídy. Pod vedení trenérů Václavka, Urbánka a Dragouna se o něj zasloužili tito hráči:

Libor Beran, Mir. Šrajbr, L. Jindra,

M. Pacholík, T. Vašata, Martin

Hudeček, P. Pauk, M. Koblmüller, M. Janků, L. Cabalka, Jar. Voda-Plánek, M. Jaroměřský, J. Málek, J. Lodr, J. Šrajbr, M. Strnad, R. Hrušeš, Jiří Voda, Karel Blažek, J. Rosenberger, Sl. Novák a P. Hlušíčka. Posledně jmenovaný se však již postupu nedočkál, protože několik týdnů před završením úspěšné sezóny po osobní tragédii zemřel.

Dne 19. února 1994 došlo v činnosti SK k významné události. V přípravě zápasu v Černilově vstřelil Jaroslav Voda svůj dvoustý gól za I. mužstvo SK Albrechtice! Výborný sportovec, bojovník k pohledání, o kterém se říkalo, že má dvoje plíce, se stal prvním dvoustovkářem v historii klubu. 22. října 1995 v zápase v Poříčí u Trutnova přibyl do rodiny stovkařů další člen- Pavel Pauk, který dal svůj stý gól! V r. 1994 se začaly podnikat kroky k získání pozemku vedle hřiště směrem k Hradečnici k vybudování tréninkové plochy. Po řadě neúspěš-

ných pokusů v uplynulých letech se tentokrát ledy pohnuly, po složitých administrativních úkonech jsme konečně v r. 1995 získali z MZ ČR rozhodnutí o vynětí předmětného pozemku z lesního fondu, poté stavební povolení k vybudování tréninkového hřiště a práce započaly. Velikým úsilím členů SK byl pozemek vymýcen, bylo vytaháno desítky pařezů, ke zpevnění podloží byly navezeny desítky Tater škváry. Bylo rozhodnuto dělat i něco s neutěšeným stavem hrací plochy hlavního hřiště. V r. 1995 jsme si podali žádost o zařazení do celostátního projektu „Zelený trávník“. V r. 1996 jsme byli jedním z třicítky vybraných klubů z celé republiky. Byla nám přidělena dotace 250 tis. Kč. Zatvornění hřiště i vedlejší tréninkové plochy jsme zadali firmě p. Philippa z Náchoda. V září 1996 započaly práce. Od té doby hrála všechny naše družstva své zápasy na hřišti ve Žďáru n. Orl. Ještě předtím jsme nechali odborné firmě

vyvrtat jedenáctimetrovou studnu. V červenci 1997 bylo vše připraveno na velkolepé otevření areálu s bohatým programem. Jenže příroda krutě zasáhla. Přišla povodeň, jakou jsme do té doby nezažili, dvě třetiny naší obce byly pod vodou. Otevření hřiště se konalo týden poté 8. července 1997. Program se zkorigoval jen na mezinárodní utkání dvou prvoligových týmů Atlantic Lázně Bohdaneč proti Tatraru Prešov. Přestože přišlo, na zápas přišlo asi 300 diváků. Mezi hráči Bohdaneč byl tehdy i známý Luboš Kubík. Rekonstrukci vyrostl nádherný areál, až přecházel dech. Bylo to naplnění snů několika generací albrechtických hráčů a činovníků. Areál shlédla i řada tehdejších fotbalových celebrit trenéři Večeřa, Šmarda, Zajíc, Škorpiel, Celler, rozhodčí Pavlín Jirků, funkcionáři ČMFS Praha a řada dalších, a ti rozhodně nešetřili chválou.

(pokračování v příštím vydání zpravodaje)

Albrechtické stavění a kácení máje

Když jsem se šel v pátek na konci dubna podívat na stavění máje, říkal jsem si, abych to stihnul natočit, sokolové to budou mít hned postavené. Potom jsem se divil, že je s tím docela dost práce, ořezat přebytečné větve, odkornit celý kmen, zavěsit věnec, který už ozdoby děti ve škole, pověsit stuhu na špičku máje. Manipulace s májkou vyžadovala zapojit všechny síly, strom byl čerstvý, plný mízy a vody. Jeřábem to už šlo nahoru docela snadno, ale zase to vyžadovalo přesnou práci jeřábníka. Déle než

měsíc májka zdobila naši vesnici, svítila svou bělostí na dálku a nejednou jsem slyšel od známých ze sousedních vesnic, jakou ji máme pěknou. Uteklo to jako voda, květen je za námi a májka musela dolů. Počasí nás těsně před kácením trochu potrápilo, ale nakonec s malým zpožděním mohl program začít. Hudební produkci zajistila slavná skupina „Kdo má čas“ a divadelní scénku nám předvedla divadelní skupina „Temno“. Vtipné vystoupení určitě potěšilo každého diváka, kterých se nakonec sešlo do-

cela dost. Kvíz o májku vyhrála rodina Mylerova, jejichž dcera správně a nerychleji odpověděla na soutěžní otázku. Potom už hasiči v historických uniformách vzali pilu a dali se do kácení, pila nebyla z nejostřejších, ale přesto byla májka za chvíli dole. Diváci zatleskali a za tónů hudby se ještě chvíli pobavili, na završení pohodového odpoledne se někteří vydali obcestvit do restaurace „Na Drahách“. Byla to pěkná akce.

Milan Myšík

Střelba ze vzduchovky

Dne 11. 6. 2016 se uskutečnil další závod ve střelbě ze vzduchové pušky na zahradě restaurace U Krbů. Závodilo se ve třech kategoriích. Děti – 20 ran vleže. Ženy – 20 ran vleže. Muži – 30 ran vestoje. Závod probíhal za příznivého počasí a vysoké ukázkivosti všech zúčastněných. A teď k jednotlivým pořadím. Děti – 1. místo - Ma-

tějková Veronika: 149 bodů, 2. místo Mylerová Karolína: 147 bodů, 3. místo - Karásek Erik: 114 bodů. Ženy – 1. místo - Valášková Marcela: 173 bodů, 2. místo - Mylerová Leona: 172 bodů, 3. místo - Mylerová Alena: 146 bodů. Muži – 1. místo - Hrin Vojtěch: 263 bodů, Šalata Roman: 262 bodů, 3. místo: Myler Sváta: 256 bodů. Závodů

se zúčastnilo celkem 17 střelců a střelkyň. Za hladký a plynulý průběh závodu patří také poděkování pořadatelům - obecnímu úřadu, p. Velíškové, p. Boudkovi, Mylerovi a Krbovi. Přejí všem střelcům i nadále zdraví a pevnou ruku.

Vojtěch Hrin

Společenská kronika

počet obyvatel k 31. 05. 2016

983

Vítáme na světě:

Týna Bydžovská, nar. 04. 03. 2016

Rozloučili jsme se:

Zdenka Dymnová	r. 1932
František Hájek	r. 1941
Kristina Čtvrtečková	r. 1939
Andela Durošková	r. 1921

Poděkování

Děkujeme paní Krčmářové a paní Sychrové, zástupci SPOZ, a rovněž Obecnímu úřadu Albrechtice n. O. za květinové a věcné dary s přáním k jubileu 70 let.

Manželé Jana a Jiří Mrázovi

Děkují touto cestou panu starostovi a paní Červinkové za srdečné blahopřání, dary a příjemné popovídání při návštěvě, již mě poctili při příležitosti mých narozenin.

František Biza

Děkují obecnímu úřadu v zastoupení paní Krčmářové a paní Beranové za věcný dar, květiny a příjemné posezení u příležitosti mého životního jubilea.

Ing. František Chlumský

Za příjemnou návštěvu a blahopřání k mým narozeninám děkují paní Janě Sychrové a Jarušce Velíškové.

Josef Forman

Vzpomínka

Dne 10. května 2016 uplynulo druhé výročí, co se tiše zastavilo srdčko naší milované maminky a babičky paní Vlasty Šmídové. Děkujeme všem, kdo ji věnují tichou vzpomínku.

Manžel, syn Petr s rodinou a Rostá

Dne 5. července tomu již byly 3 roky, co nás navždy opustila paní Květa Betlachová ze Štěpánovska. Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Syn s rodinou

Dne 18. 7. 2016 by se dožil 80 let náš tatínek pan Jindřich Urbánek ze Štěpánovska, osud však rozhodl jinak. Dne 25. 1. 2016 tomu bylo již 20 let, co nás opustil.

Stále vzpomínají dcery s rodinami.

„Hvězdy Ti nesvítí, slunce už nehřeje, už se k nám nevrátí, už není naděje“.

Dne 22. července uplynou 3 roky, co od nás odešla naše milovaná maminka, babička a prababička paní Emilie Brůžková z Albrechtic. Kdo jste ji znal, věnujte prosím tichou vzpomínku.

Dcery s rodinami

„Nezemřel. Spí. Má-li sen, je krásný. Zdá se mu o těch, které miloval a kteří milovali jeho“.

Dne 6. srpna uplyne dlouhých 22 let, co od nás odešel bez jediného slůvka rozloučený pan ing. Václav Brůžek z Albrechtic. Kdo jste ho znal, vzpomeňte s námi.

Rodina

„Co s vděkem Ti můžeme dát, jen hrst květů a vzpomínat“.

Dne 16. srpna to bude již 9 let, kdy nás opustil náš drahý tatínek, dědeček a pradědeček pan Ladislav Falta ze Štěpánovska. Věnujte mu prosím s námi tichou vzpomínku.

Stále vzpomíná syn Jiří s rodinou.